

Gergin uykulardan, kör gecelerden
Bir sabah gelecek kardan aydınlık.
Sonra düğüm düğüm bilmecelerden
Bir sabah gelecek kardan aydınlık.
Gökten yağmur yağmur yağacak renkler
Daha hoş kokacak otlar, çiçekler
Ardından bitmeyen mutlu gerçekler
Bir sabah gelecek kardan aydınlık.

Abdurrahim Karakoç

BAHAR

Sefire-i Alem Uluslararası Öğrenci Derneğinin Edebiyat Kültür Sanat Dergisidir.

2022

KAPAK KONUSU

Geleceğe Uzanmak

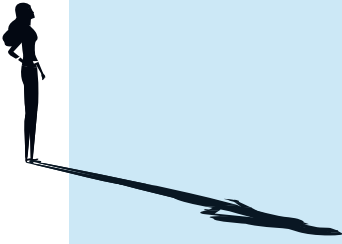
Babürlülerin Eğitim Avlusunda Bir An
Jannatul Ferdaus

Yeşeren Ümitler
Maysa Jumashova

Gelecek Kum Saatindeki Tanelerden İbaret
Fatima Hafizova

Davetçi Sümeyye Ramadan ile Röportaj
İkram Alshabib

Özgürlüğün Bedeli
İslam Süleyman

BAHAR

Sefire-i Alem Uluslararası Öğrenci Derneğinin
Edebiyat Kültür Sanat Dergisidir.
2022

Yayın Ekibi

Derya Şama
Suzan Kucur Ören
Şura Karahan
Özlem Özer
Saadet Vanadze

Grafik Tasarım

Nuhun Gemisi

Adres

Akşemsettin Mahallesi,
Sarıgözel Caddesi,
No: 4/B Fatih/İstanbul
Tel: 0212 621 27 49
e-mail: sefireialem@gmail.com

Baskı

Erkam Yayın San. ve Tic. A. Ş.
Tel: (0212) 671 07 07

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

- 2 Birlik ve Beraberlik**
Gül Hüma Abdülfettah
- 4 Moskova'dan İstanbul'a Bir Hidayet Öyküsü**
Oksana Petrunina
- 7 Babürlülerin Eğitim Avlusunda Bir An**
Jannatul Ferdaus
- 10 Yeşeren Ümitler**
Maysa Jumashova
- 12 Dosya: Karanlığa Kapılma Güneşler Var**
Ayşe Tuba Albayrak
- 16 Dosya: Gelecek Kum Saatindeki Tanelerden İbaret**
Fatıma Hafızova
- 17 Dosya: Mücadele**
Emna Bouazizi
- 18 Dosya: Şu An Hangi Dünyada(N)sın?**
Zeynep Şahin
- 22 Dosya: Kendiniz ve Dünya için Nasıl Bir Gelecek Düşlüyorsunuz?**
Öğrenci Grupları
- 25 Hat Çalışmaları**
Öğrenci Grupları
- 28 Merak Etmek**
Merhaba İbrahim
- 30 Davetçi 'Sümeyye Ramazan' İle Röportaj**
Röportaj: İkrâm Alshabib
- 31 Azerbaycan'da Halı Sanatı**
Afaq Aghayeva
- 32 Barış**
Bossan Jumashova
- 34 Özgürlüğün Bedeli**
İslam Süleyman
- 35 Atölye Resimleri**
Öğrenci Grupları

2. SAYIYA BİSMİLLAH

Sefire-i Alem Derneği olarak yılları aşan tecrübemizle ÷lkemize gelen uluslararası öğrencilerimizle ilgileniyoruz. Onlara maddi manevi kucağımızı açıp, kanatlarımızı geriyoruz. Öğrencilerimizin yıllar yılı gelişmesine, ümmet çatısı altında kaynaşmalarına şahitlik ediyoruz. Bu yıl ikincisini çıkarmakta olduğumuz 'Bahar Dergisi' bu şahitliğimizin bir meyvesi.

Bahar umuttur, bahar tazelikdir, bahar mutluluktur, demiştik ilk sayımızı çıkarırken. Yeniden "bahar"ı müjdelemek için kolları sıvadık ve yola koyulduk.

İstedik ki bu sayımız "gelecek" temalı olsun. Çünkü biz biliyoruz ki kökleri mazide olan bir geleceğin yaprakları dökülse bile bir baharla yeniden meyveye duracaktır. İstedik ki bu gelecek kardan aydınlık olsun ve yeryüzüne diriliş getirsin. İstedik ki dergimiz evrensel bir inancın baharı olsun.

Öğrencilerimizin ve gönüllülerimizin kaleminden dökülen birbirinden güzel ve kıymetli yazıları siz okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz. Keyifli okumalar dileriz...

Yayın Ekibi

BİRLİK VE BERABERLİK

Gül Hüma Abdülfettah

Kırgızistan / Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik

Dünyada farklı ırk, millet ve ülkeler vardır. İklim farklıdır, kültür farklıdır. Görünürde ne kadar farklı olsak da aslında bir o kadar da aynıyız. Özlemimizdeki gözyaşlarımız aynı, mutluluk anındaki gülüşlerimiz aynı, birbirimize sarıldığımızdaki o kardeşlik sıcaklığı aynı. Bu durum hepimizin bir insanoğlu olduğu ve aslında birbirimize muhtaç olduğumuz gerçeğini anlatıyor. Bu muhtaçlık şu şekilde ifade edilebilir: hepimizin birbirimizin sevgisine, yardımına, arkadaşlığına kısacası varlığına ihtiyacı vardır. Eğer “bir” olunmazsa dünya zor ve meşakkatli hale gelir. Birbirimizin elinden tutup, gücümüzü başka bir güçle birleştirirsek dünya kolay ve güzel bir yer olur.

Bizi birleştiren şey ne dil ve ne ırktır. Bizi Allah yolundaki gayelerimiz ve hayırlı işler birleştirir. Bir olduk, kardeş olduk, beraber olduk. Allah'ın bize buyurdukları arasında bir ayrımcılık yoktur.

İnsanların yaratılma gayesi aynı iken bu ötekileşme ve ayrılma insanoğlunu yüceltmez ve güçlendiremez. Dolayısıyla bizden olmadığını varsaydığımız biri aslında bizimle aynı kaderi paylaşan yani insan olan ve insan olmanın getirdiği evrensel özelliklere sahip olan kişidir. “Bir” olmak, bütünlüşmek zor değil aksine getirisi yüksek olan kıymetli bir eylemdir.

Allah Teâlâ diyor ki:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

“Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkmanızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.” (Hucurat Suresi 13. ayet)

Rabbimiz bizleri kavimler, kabileler olarak yarattı ki tanışalım, tanıştıkça dost olalım, birleşelim. Her insanın içinde kendine özgü olan cevherlerini

keşfedelim, birbirimize örnek olalım, iyilik yolunda bir el bir kuvvet olalım diye...

Yeryüzünün farklı coğrafyalarından başka gelenekleri, başka renkleri olan başka dilde konuşan ama iyilik yolunda birleşen insanları görünce Peygamberimizin bu hadisi aklıma geliyor:

يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى
عَجَبِيٍّ وَلَا لِعَجَبِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ وَلَا
لِأَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالْتَّقْوَى إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَاكُمُ
"Ey insanlar! Şunu iyi bilin ki, Rabbiniz birdir, atanız da birdir. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a; beyazın siyaha, siyahın beyaza takva dışında bir üstünlüğü yoktur." (İbni Hanbel 6/411)

Bizi birleştiren şey ne dil ve ne ırktır. Bizi Allah yolundaki gayelerimiz ve hayırlı işler birleştirir. Bir olduk, kardeş olduk, beraber olduk. Allah'ın bize buyurdıkları arasında bir ayrımcılık yoktur. Gelen yasaklar da mubahlar da tüm insanlığadır. O vakit eşit şartlarda olduğumuz

Dünyada farklı ırk, millet ve ülkeler vardır. İklim farklıdır, kültür farklıdır. Görünürde ne kadar farklı olsak da aslında bir o kadar da aynıyız. Özlemimizdeki gözyaşlarımız aynı, mutluluk anındaki gü-lüşlerimiz aynı, birbirimize sarıldığımızdaki o kardeşlik sı-caklığı aynı.

ortada ise takva haricinde birimiz bir diğerinden üstün olmadığını unutmadan "bir" olalım.

"Yaşamak sanat, birlikte yaşamak büyük sanattır." diyor Muhammed Said. Biz bu büyük sanatı UDEF (ve Sefire-i Alem) olarak başarabiliyoruz. Ben bundan hem gurur hem memnuniyet duyuyorum.

İçimdeki duygularımı sözle yeterince ifade edebileceğimden kuşkuluyum. Belki bunu resim ile daha güzel ifade edebilirim diye fırçamı elime aldım ve boyaya duygularımı karıştırarak tuval üzerinde gezdirdim. Birliği ifade eden bu resimde dualarımız ve iyimiz ile kuvvetlerimiz birleşiyor, bir el bir kuvvete dönüşüyor. Öyle bir kuvvet ki kendi kültürlerimize, miraslarımıza sahip çıkarak tüm dünyayı kendine sarıyor ve bu iyilik gece gündüz devam ediyor. 'Her yerde ve her zaman iyiliği' anlatıyor.

MOSKOVA'DAN İSTANBUL'A BİR HİDAYET ÖYKÜSÜ

Oksana Petrunina

Moskova / TÖMER

“Türkçe dersleri esnasında tanıdığımız öğrencimiz Oksana ile İslam’a giriş hikayesini konuştuk. Bize Moskova’dan başlayıp, İstanbul’a uzanan serüvenini anlattı. Bizleri çok etkileyen bu ilginç hikayeyle sizleri baş başa bırakıyoruz.”

Selamun aleyküm, kendini bize tanıtır mısın lütfen.

Benim adım Oksana, 34 yaşındayım. Özbekistan’da Semerkand şehrinde doğdum. 2005 yılında yabancı dil fakültesinde okumaya başladım, Alman Dili ve Edebiyatı okudum. İlk yabancı dilim Almanca idi, ikinci yabancı dilim ise İngilizce. 2009’da üniversiteyi bitirdim. Bitirdikten sonra devletin ödediği parayı geri vermek için devlette 3 yıl çalışmamız gerekiyordu. Bu 3 yıl çalıştıktan sonra diplomayı alabiliyorduk.

Biz 3 kardeşiz. Kardeşlerim Türkmenistan’da doğdu Aşkabat şehrinde. Dedem askerdir, kendisi Sankt Petersburg’luymuş. Görevi nedeniyle Aşkabat’a sınıra gönderilmiş. Orada anneannemle tanışmışlar. İkinci Dünya Savaşı bittikten sonra dedemi, ekonomiyi düzeltmek için Özbekistan’a göndermişler. Devlet, dedemlere Semerkand’da bir daire vermiş, böylece anneannem ve üç çocuğuyla Özbekistan’a taşınıp orada hayatlarını sürdürmeye başlamışlar.

Babam yahudi, annem ise Rus. Annem gençken babamla tanışıyor. Babamın ailesi Yahudi, dedeleri İkinci Dünya Savaşı’nda Polonya’dan kaçmak zorunda kalmışlar ve Özbekistan’a yerleşmişler. O zamanlarda Özbekistan çok mülteci alıyormuş.

İslam’a yolculuğun nasıl başladı?

18 yaşında ilk üniversiteye başladığımda din ile bir alakam yoktu, 2009’da üniversiteyi bitirdim. Bitirdikten sonra devletin ödediği parayı geri vermek ve diploma alabilmek için devlette 3 yıl çalışmamız gerekiyordu.

O zaman kadar Allah’ı tanımıyordum. Normalde Özbekistan’ın çoğu müslümandır ama o zamanlar Afganistan ve Çeçenistan savaşlarından dolayı İslam’a karşı propaganda yürütülüyordu, müslümanlara terörist denilmeye başlandı. Sakal yasaklanmıştı, sakal uzatanları hapse bile atabilirlerdi. Başörtüsü yasaktı. Bu tür propagandalar benim İslam anlayışımı etkiledi. İslam’ın değişik, korkunç bir din olduğuna inandım. O zamanlar İslami medreseler ya da okullar hiç yoktu.

Ben Semerkand’da büyüdüm. Taşkent ve Semerkand daha modern şehirlerdi, dinden de çok uzaktı. Ben Allah’ı 18 yaşında tanıdım ama Hristiyan olarak. Evimde ise din hiç yaşanmıyordu.

Baban ve ailesinin dine bakışı nasıldı?

Nenem koyu komünist idi, partiye mensuptu, ateistlerdi, vaftiz bile edilmemişlerdi. Ama ölümden 10 yıl öncesinde Hristiyan kilisesine gitmeye ve ibadetlerini yapmaya başlamıştı ama öldüğü zaman ise vaftiz edilmediği için Hristiyan adetlerine

uygun cenaze yapmaya izin vermemişlerdi. İşte böyle Protestan kiliseyle tanışmış oldum. Protestan mezhebinin İslam'a yakın olduğu söyleniyor. Bu mezhepte ikonlar yok, haç yok, mumlar da yok. Sadece sen, İncil ve Tanrı var. Ama tabii ki İsa'ya büyük bir önem veriliyor. İsa'yı Tanrı olarak kabul ediyorlar. Kiliselerde ilahiler söyleniyor. Bu ilahilerde İsa'ya Tanrı olarak sesleniyorlar. Ben bu kiliseye sıklıkla gitmeye başladım, o zamanlar büyümüşüm, kendim karar verebiliyordum. Üniversiteye başlamıştım, bu yüzden körü körüne bağlanmamıştım.

İncil'i araştırmaya başladım, baştan sona kadar iki kez okudum. Ama bir soru aklımdan hiç çıkmıyordu, papazlara bu sorunun açıklamasını istiyordum; Tanrının üçlü birliği nasıl oluyor?

Bana göre bir din mantıklı olmalıydı, hayali bir şey değil, fantastik bir şey değil, aklın kabul edeceği bir şey olmalıydı. Allah'ın yaptığı mucizeler olabilir ama içinde mantık olmalı, aklım kabul etmeli bunu. Tanrının üçlü birliğini hiçbir şekilde kabullenemiyordum. Kimse bana anlatamıyordu, sen insan aklıyla bunu anlayamazsın diyorlardı. Tanrının nasıl oğlu olduğunu, sonra nasıl öldüğünü, kutsal ruhun dirildiğini bana mantıklı bir şekilde anlatamıyorlardı. Ama buna rağmen en azından Protestan kilisesinde 'içimde bir Allah inancı doğmuştu', buna şükrediyorum. Kiliseye gidiyordum, ibadet ediyordum. Allah'ın her zaman bana yardım ettiğini görüyordum.

Üniversiteyi bitirdiğim zaman, işe başlamaya karar verdim. İki abim var, birisi evlenmişti, diğeri

kendini spora vermişti, ben bir kız olarak aneme daha yakındım. Artık annem çalışsın istemiyordum. O zamanlar üniversiteden sonra bir yerde çalışmak istiyorsan yüksek lisans yapman gerekiyordu, bunun için de para lazımdı. Maddi sıkıntılardan dolayı yüksek lisans yapamazdım. O zamanlar Özbekistan'da öğretmenlere önem verilmiyordu, maaşları çok düşüktü.

Ne yapacağımı düşünüyordum, bir yıl bankada çalıştım ondan sonra yarım yıl tıp merkezinde sekreter olarak çalıştım ama Semerkand'da kalmanın bir anlamı olmadığına karar verdim. Moskova'da çalışan bir kız arkadaşım vardı, üniversitede tanışmıştık. Moskova'ya gitmek istedim, o zamanlar Moskova'da iş olanakları çoktu. O sırada kilisede bir eğitim alıyordum, bitirmek üzereydim, artık bana eğitim için çocuk grupları vereceklerdi, onlara Hristiyanlığı öğreteyim diye. Kilisede Moskova'ya gideceğimi söylediğimde, izin vermemişlerdi. Papaz orada Hristiyanlıktan vazgeçeceğimden endişeliydi. Evde de annem çok endişeleniyordu ve daha önce tek başıma bir yere gitmediğim için izin vermek istemiyordu

Ama ben ısrar ettim ve Moskova'ya gittim. Orada yaşayan arkadaşımı buldum, kendisi Tacikistanlı bir Müslümandı. Bana iş bulmamda yardım etti. Böylece çay üreten bir firmada çalışmaya başladım, Çin çayları üretiyorduk. O firmada çalışanlar Müslümandı ve bu benim için bir şok oldu. Erkek çalışanlar Tatarlardı, sakalları vardı bu yüzden korkmuşum. Sakallı erkekler ve başörtülü kızlar bana korkunç geliyordu. Anlıyor musunuz? Gelir gelmez

böyle bir ortama girdim, başka bir şey görmemişim. Ruslarla bile tanışmamışım.

Çeçenistan'dan, İnguşet-ya'dan, Azerbaycan'dan pek çok farklı milletler vardı ve Müslümanlardı. Kadınlara nasıl davrandıklarını gördüm, dine bakış açılarını gördüm. Hem dini hem de dünyevi iş-lerle uğraşabildiklerini gördüm, çalışabildiklerini, sosyal olduklarını, dini inançlarının çok güçlü olduğunu gördüm. Tüm zorluklara rağmen dinlerine bağlı idiler. Konuşma şekilleri, birbirlerine gösterdikleri saygı, alkol ve sigara içmemeleri, kadınlara saygı göstermeleri... Bir kadını tanımıyorlarsa bile ona kardeşmiş gibi davranmaları, beni etkilemişti. Ben yabancı ve örtülü bir kız olmamama rağmen bana da saygı göstermişlerdi. Orada İnguşlu bir teyze bana kızı gibi yakınlık göstermişti. Hep Maşaallah, Bismillah gibi ifadeler kullanıyordu. Ne anlama geldiğini bilmiyordum o bana anlattı.

O zamanlar Moskova'da restorasyonda olan bir cami vardı. Kapalıydı, sadece yanında bir çadır kurmuşlardı, halıları sermişler içinde namaz kılıyorlardı. Bir cuma günü o camiye gittim bana yerde oturmak garip geldi ama kendimi orada çok iyi hissettim. İçim genişledi, sakinlik ve hafiflik hissettim. Namaz kılmayı bilmiyordum, sadece oturup camiden gelen sesleri dinliyordum. Bu günden sonra hep camiye gitmeye başladım. Oturup dinliyordum sadece, başka bir şey yapmıyordum.

Bir gün iş yerinden birisi bana bir kitap hediye etti, kitabın ismi "İslam ve Kadın". Kitabı okudum, internetten araştırdım. Önceden İslam'da kadına saygı gösterilmediğini, ona değer verilmediğini düşünüyordum. Ama tam tersine şahit oldum. İslam'da kadının çok önemli bir yere sahip olduğunu gördüm, kadınlara ne kadar değer verildiğini gördüm. Yavaş yavaş İslam'ı anlamaya başlamıştım.

Bir gün iş yerinden birisi bana bir kitap hediye etti, kitabın ismi "İslam ve Kadın". Kitabı okudum, internetten araştırdım. Önceden İslam'da kadına saygı gösterilmediğini, ona değer verilmediğini düşünüyordum. Ama tam tersine şahit oldum. İslam'da kadının çok önemli bir yere sahip olduğunu gördüm, kadınlara ne kadar değer verildiğini gördüm. Yavaş yavaş İslam'ı anlamaya başlamıştım.

İçimde bir huzur vardı, artık İsa'ya dua etmem gerekmiyordu, sadece bir Allah'a dua edebiliyordum, bu benim içimi rahatlattı. İsa'nın (a.s) bir peygamber olduğuna inanıyordum, bu konuda emindim, içim rahatlamıştı, sırtımdan bir yük kalkmıştı. Sorumun cevabını İslam'da buldum. Mantıklı, aklın kabul edeceği bir cevap 'Allah'ın bir olduğu ve sadece O'na ibadet etmek gerektiği' bilgisi bana huzur veriyordu.

Müslüman olmak için camiye gittim ama kararsızlıktan geri döndüm. İkinci kez camiye gittim. Herkes oturmuş, sırayla dua ediyorlardı. Sıra bana geldiğinde müslüman olmak istediğimi söyledim. Hepsi çok mutlu oldu. İmam yeni Müslümanlar için bir medrese olduğunu söyledi, oraya gidip İslam hakkında gerekli bilgiler öğrenecektim.

En çok annemin tepkisinden korkuyordum, çünkü annem dindar olmasa bile İslam'dan daha çok Hristiyanlığa yakındı. Çevremiz hep Rus ve Hristiyanlardı. Annemin Moskova'ya gelmesini, gerçek İslam'ı görmesini istiyordum. Ama maalesef gelemiyordu. Müslüman olduktan sonra Semerkand'a iki kez gittim ama Müslüman olduğumu söyleyemedim. Arkadaşlarım da bilmiyordu Müslüman olduğumu. Benden yüz çevirecekler diye insanlara anlatmaya korkuyordum.

Sadece Moskova'dakiler biliyorlardı Müslüman olduğumu ve beni destekliyorlardı.

Müslüman olduktan sonra hayatın nasıl değişti?

8 yıldır Müslümanım, hayatım nasıl mı değişti? Moskova büyük bir şehir, çok Müslüman olduğu için orada olmak kolaydı. Başımı örtmüştüm ve metroda herkes bana bakıyordu. Namazlarımı düzenli olarak kılmaya karar vermiştim ama işimden dolayı vaktinde kılamıyordum, eve döndüğümde kazaları kılıyordum. Başörtülü çalışabileceğim ve

vaktinde namaz kılabilceğim bir iş arıyordum. Rus olduğum halde Rusya vatandaşlığım yoktu. İkametim bir kaç yıl sonra bitiyordu. O sırada Korona salgını başladı, çok zorluk çekiyordum. Kur'an kursuna gitmeye başladım, hayalim Kuran'ı Arapça okumaktı. Kurs evime çok yakındı, Allah'a şükür bu konularda bana kolaylık sağlıyordu. Üstelik de yakınımında bir medrese açılmıştı, çok mutlu oldum.

Kur'an öğrenmek benim için çok zordu, herkesten gerideydim. O sıralarda instagram hesabım yoktu, ilim öğrenmek niyetiyle instagram açtım ve tüm İslami sayfaları takip etmeye başladım. Pek çok şey öğreniyordum, siyeri, Kur'an, hadisi, Arapçayı... Korona günlerim ilim almakla geçti. Çok çaba harcamıştım, Allah çabalarımın karşılığını verdi. Kur'an öğretmenim okumamı duyduğunda şaşırmıştı, diğer öğrencileri bile geçmiştim.

Çok zorluk içindeydim ve bana hayırlı bir eş nasip etsin diye Allah'a dua ediyordum.

Bir süre sonra Müslüman salih bir insanla tanıştım ve evlendim. Kendisi Azerbaycanlı, biliyorum ki onu bana Allah gönderdi. Eşimle çok ortak noktamız var, ailelerimiz benziyor, doğum yılımız ve ayımız, bitirdiğimiz fakülteler hep aynı.

Semerkand'a eşimle beraber gittik ve anneme eşim sebebiyle değil düşünüp arayarak İslam'a girdiğimi söyledim.

Annem eşimle tanıştı, eşimin uzun siyah sakalı vardı. Annem onu gördüğünde şok olmuştu, çok şaşırmıştı. Ama onu tanıdığına çok sevip çok beğenmişti. Sonrasında Müslüman olduğumu dayılarıma, abilerime ve arkadaşlarıma da söyledim.

Ben Semerkand'da büyüdüm. Taşkent ve Semerkand daha modern şehirlerdi, dinden de çok uzaklardı. Ben Allah'ı 18 yaşında tanıdım ama Hristiyan olarak. Evimde ise din hiç yaşanmıyordu.

Türkiye'ye nasıl geldin?

İki yıl önce eşimin yanına Türkiye'ye geldim, burada yaşamaya başladık. Türkçe öğreniyorum, Allah'a şükür Sefire-i Alem'le tanıştım. Allah her yerde yardım ediyor. Çok öğrenciniz var. Dünyanın her yerinden, ismini bilmediğimiz bölgelerden geliyorlar okumak için, birbirimizi tanıyoruz, dünyanın ne kadar geniş olduğunu görüyoruz.

Uluslararası öğrencilere tavsiyelerin neler?

Uluslararası öğrencilere tavsiyem; ilk olarak zorluklarından dolayı ilim öğrenmekten vazgeçmemeleri. Çünkü pek çok sorunun sebebi cahillik ve bilgisizliktir. Sahih kaynaklardan ilim edinmeli, kendilerini geliştirmeli. Önlerine çıkan her habere güvenmemeli, araştırmayı öğrenmeliler. Güvenebilecekleri örnek bir insan bulup ondan ilim öğrenmeliler. Benim Kuran öğretmenim benim için bir örnekti, bana çok faydası oldu, Allah ondan razı olsun.

Burada olmaları büyük bir şanstır. Kıymetini bilsinler, güzel değerlendirsinler. Kendilerini geliştirsinler, yeni tecrübeler edinsinler. Türkiye'nin sunduğu fırsatları değerlendirsinler. İslam ümmetin geleceği için çalışınlar.

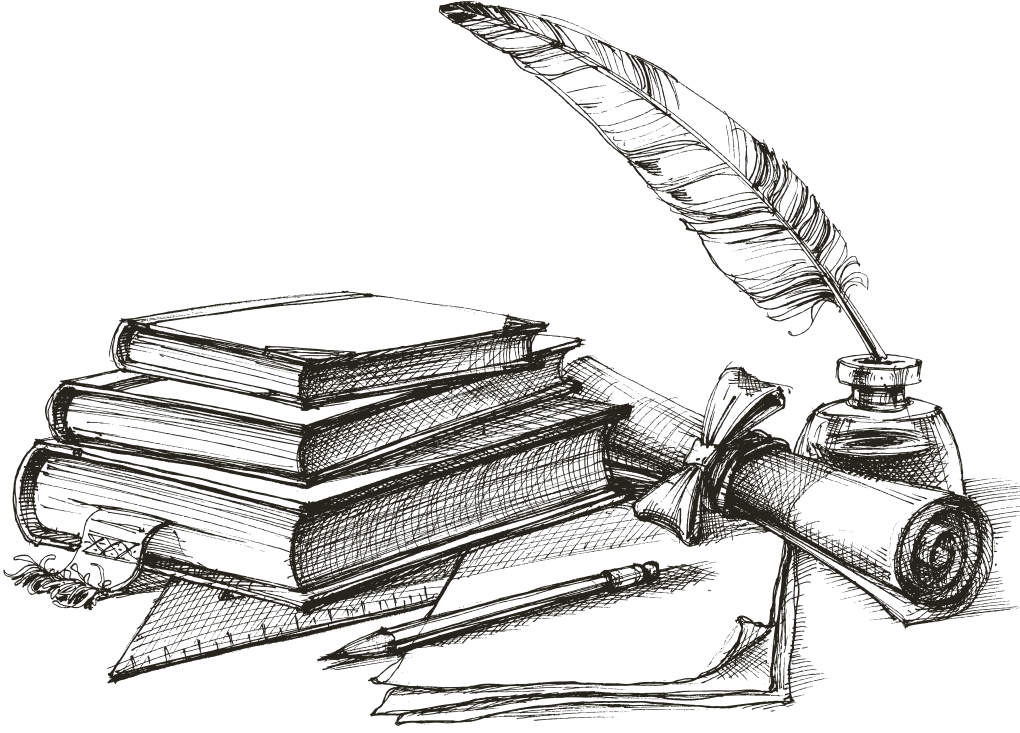
Türkiye çok misafirperver bir ülke ve tüm dünya gençlerini birleştiriyor. Birlik beraberlik içinde birbirimize saygı duyarak yaşıyoruz, bundan dolayı çok mutluyum. Üniversiteyi de Türkiye'de okumak, daha gençken buraya gelmiş olmak isterdim. Bence Türkiye geleceğin ülkesi ve potansiyeli çok yüksek bir ülke bu yüzden kıymetini bilmeliyiz. Allah Türkiye'yi korusun, İslam'dan uzaklaştırmasın.

Türkiye çok misafirperver bir ülke ve tüm dünya gençlerini birleştiriyor. Birlik beraberlik içinde birbirimize saygı duyarak yaşıyoruz, bundan dolayı çok mutluyum. Üniversiteyi de Türkiye'de okumak, daha gençken buraya gelmiş olmak isterdim. Bence Türkiye geleceğin ülkesi ve potansiyeli çok yüksek bir ülke bu yüzden kıymetini bilmeliyiz. Allah Türkiye'yi korusun, İslam'dan uzaklaştırmasın.

Röportaj

Anzhelika Bitaeva, Çeçenistan / Uluslararası ilişkiler

Tercüme: Aminat Mamaeva, Kabardey-Balkarya / Psikoloji

BABÜRLÜLERİN EĞİTİM AVLUSUNDA BİR AN

Jannatul Ferdaus

Bangladeş / Din Eğitimi

Önemli bir soru sorarak başlayayım: “Eğitim bir fırsat mıdır yoksa bir hak mı?”. Osmanlı okumalarıyla ilgili ders yaptığım süreçte bu soruyu hocama da sordum. Hocanın vereceği cevabı ben ta İstanbul’a gelmeden önce tahmin etmiştim. Eğitim(ilim) için yolculuk en eski tarihten beri vardır. İnsan çok meraklı bir varlıktır. Bu merak onu eğitime yönelik bir yol bulmaya itmiştir. Dolayısıyla insan kendi toprağından başka bir toprağı, bambaşka bir ortama girer ve bilgisinden memnun olana kadar eğitim (ilim) yolculuğına devam eder.

Modern eğitim dönemi başlamadan önceki süreçte bölgeler arasındaki eğitim felsefeleri birbirine hemen hemen benziyordu. Medeniyetler arasında ‘eğitim yolculukları’ gerçekleşiyordu. Bir bilgenin Hint topraktan kalkıp Arap toprağına vardığında

bile eğitsel-kültürel şoka girmesi gerekmiyordu. Bu nedenle tarihteki üç büyük medeniyet arasında eğitim yolculuğı ile beraber müfredatta yer alan kitaplar arasında benzerlikler olduğunu görürüz. Osmanlı, Safeviler ve Moğol İmparatorlukları arasındaki ilmi yolculuklar ve müfredat benzerliği çok güçlü idi. Moğol İmparatorluğu’ndan söz açmışken Babürlülerin eğitimi ile birkaç önemli bilgi paylaşabiliriz.

Babürlüler dönemindeki eğitime bakıldığı zaman ilk olarak ‘ders-i Nizami’ müfredatı aklımıza gelmektedir. Bir dakika... Bu ders-i Nizami, bizim bildiğimiz ‘Nizamiye medreseleri’ olmasın?

Ders-i Nizami, Molla Nizameddin tarafından şekillendiren bir müfredattır. Asıl olarak Molla Nizameddin’in babası tarafından düzenlenen

müfredatının reform olmuş hali ise 'ders-i Nizami'dir. Nizameddin'in kendisi zaten bu isim koymamıştır, vefatından sonra öğrencileri ve bilginler tarafından müfredatının ismi 'ders-i Nizami' olarak adlandırılmıştır. Ders-i Nizami, Firengi Mahal isimli mahalın çatısı altında yapılıyordu. Buradan mezun olan öğrenciler, Moğol mahkemesinde görev alırdı. Zaten Moğollar mahkemeye özel olarak memur yetiştirmek için bu mahal eğitimi sürdürürdü. Daha da önemlisi bu müfredat sayesinde Hindistan'daki Müslüman toplumun entelektüel ortamı o kadar sağlam ve mükemmel oldu ki entelektüeller İngiliz sömürmesine karşı ayaklanma hareketleri başlatmıştır.

Peki ders-i Nizami müfredatı nasıl bir işleyişe sahipti?

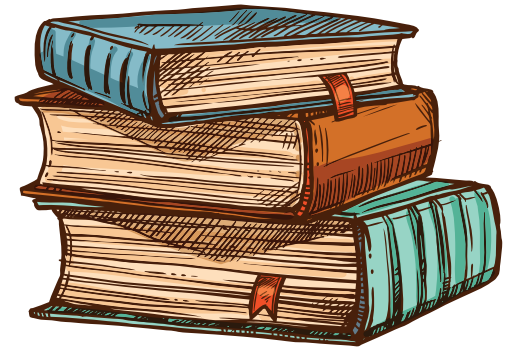
Ders-i Nizami'nin ana özelliği şöyle idi: eğitimin amacı sadece bilgi yüklemek değil, onun ötesinde bilgilerin gerçek hayatta kullanabilme yeteneğine sahip olabilmektir. Bunun için ne gerekliydi? Şu anki gibi 17-18 sene boyunca okumak mı? Yoksa aynı bilgilerin tekrarlanması mı? Araştırmacı Francis Robinson'un 'The Ulama of Farangi Mahal and Islamic Culture in South Asia' ve Mohammad Raza Ansari'nin 'Bani-e Ders-i Nizami' kitaplarını incelerken ders-i Nizami'nin kitaplarının sayıları ve hangi kitapların okutulduğunu görüyoruz. Molla Nizamuddin öğrencilere dini ve rasyonel bu iki türlü ilimden faydalandırma hedeflemiştir. Toplamda 15 kitap okutuluyordu. Her bilim dalının en zor ve en kısa olan eserlerinden bir veya iki kitap ile eğitim süreci başlıyordu. Eğitim başlamadan önce öğrencilerin genel bilgileri üzerinde bir mülakat yapılıyordu. Öğrenciler zaten doğrudan hiçbir şey bilmeden o mahale giremiyordu. Çünkü Firengi Mahal merkezli eğitim yüksek eğitim üzerinde ders veriyordu. Öğrencilerin zihinsel yeteneğine göre kitaplar veriliyordu. Öğrenci bir kitabı bitirince sınava girerdi ve ancak başarılı olunca diğer kitaplara başlayabilirdi. Sadece bilgi yüklemekten ziyade okutulan kitaplardan kazandığı bilgi ile eleştirel düşünce yeteneğine kazandırmak da önemli bir amaç idi. Öğrenciler 16-19 yaş arasında eğitimi bitirirdi. Ayrıca daha ilginç bir özellik şuydu ki, sadece Müslümanlar değil Hindu öğrenciler de aynı çatı altında eğitim alabiliyordu.

Bu kadar çok şey varken İngiliz sömürgeciler Hindistan'da yaklaşık 200 senelik sömürgeyi nasıl devam ettirdiler? Maalesef ki 1749'de Molla Nizameddin'in vefat ettikten sonra ve salt sömürge politika ile kültürel sömürge politikaları o kadar canlandırıldı ki Müslümanlar artık geride kalmaya başladı. Avrupalı kolonyalizm sayesinde misyonerlik eğitim faaliyetlerin genişletmesi ile sömürgecilerle Müslüman dışında diğer yerel halkın destekleme politikaları gerçekleşti. Devlet yöneten ve hükümdarlık pozisyonunda düşüp İngilizlerin tabii altında giren bir sınıf olunca Müslümanlar karışık bir durumla karşılaştı. Bu zor ve karışık ortamda farklı düşünce birimleri oluştu ve birlik bağı yok olmaya başladı. Sonrasında 1947 yılında sömürgecilik faaliyetinin resmi olarak sonlandığını görürüz. Ama halen daha kültürel ve zihinsel sömürge altından Hindistan halkı başını kaldıramamıştır.

Müslüman entelektüel birimi artık birlik halinde değildir ama herkes kendi müfredatını planlanırken ders-i Nizami müfredatından ilham almaktadır. Günümüzde avami medreselerin müfredatı ders-i Nizami olarak bilinir. Ama her ne kadar aynı ismi taşısa bile bu tür medreseler Molla Nizameddin'in planladığı hedeften epey uzaktır.

Yazımın sonuna vardığımda başlangıçtaki sorunun cevabı ne olabilir diye düşünüyorum. Tarihten beri eğitim aracıyla bilgili olmak bir fırsat olarak değerlendirilirken İslam dini herkese eğitim almayı öneriyor. Ayrıca zihinsel kolonyalizmden kurtarıp Allah katında adaleti yükseltmek için tefekkür etmeyi söylüyor. Bir Müslüman olarak bölge değiştiren eğitimel kültürel şoktan biz kendimizi kurtarabilir miyiz? Elimizde böyle bir imkan var mı?

Varsa neler olduğunu biliyor muyuz? Kendimize ait, dinimize ait özel bir düşünceye sahip miyiz? Kafamda bu tür sayısız soru merakımı daha da artırıyor.

YEŞEREN ÜMITLER

Bir hayal kurdum...,
Ömrümün baharında,
Coştum...,
Hayallerimin ömrüme yankısı için,
Peşinden koştum...
Ümitlerime sarıldım,
Kuş gibi uçtum.
Asırlar öncesinde Kadim Merv'den yola çıkan
Bir kervanın izine kavuştum.
Malazgirt'in tarihe yazıldığı gün...
Hudutları aşım.
Çağrı beğ'in, Tuğrul'un,
Alplar alp'ı Alparslan'ın
Ve de nice sultanların, beğlerin,
Canlarıyla, kanlarıyla var ettiği..
Türkmen'in namını adım adım taşıdığı,
Nakış nakış işlediği...,
Bir kutsal mekana...
Anadolu'ya ulaştım.

Her yankılanan avazda,
Geçmişin sesini duydum.
Günler geriye sarıldı,
Kendimi geçmişte buldum.
Oğuzumun yirmi dördün,
Kayı, Kınık,...Avşar saydım.
Ecdadımız Osmanlı'nın,
Şöhretine hayran kaldım.

Her bir söylenen türküde
Köroğlu namesin duydum.
Mahtımku, Yunus Emre,
Andalip'tan öğüt aldım.

Büyüklerin vasiyetini,
Bütün ruhuma işledim.
Sabah tanına Dedem Korkut,
Hikâyesiyle düşledim.

Eyyüp Sultan, Mevlana'dan
Ümmet bilincin öğrendim.
Anadolu insanında
Bütün benliğimi buldum.

Dünyanın tüm renkleriyle,
Bir ebruda cem oldum.
Kıtaları aşıp gelen,
Gönülden dostluklar kurdum.

Bahtımı bu topraklara bağladım.
Yar dedim.
Atalarımın,
Ecdatlarımın
Canı pahasına bedeller ödeyerek mesken
tuttuğu
Karış karış toprağı benimsedim,
Diyar dedim.
Yar yuvasını, diyarını...
Mukaddes saydım.

Ümitlerin yeşerdiği,
Güzelliklerin sonsuzlukla bütünleştiği diyarda,
Cennet Türkiye'de
Yaşamak çok güzel...!!!

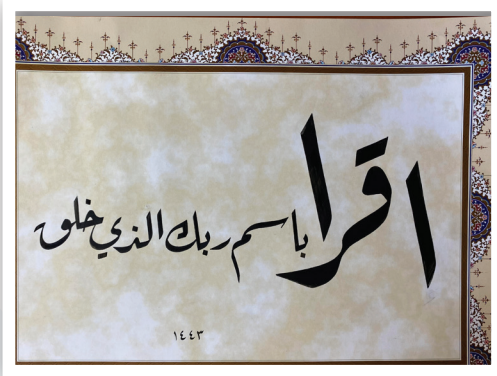
Maysa Jumashova

Türkmenistan / Maliye

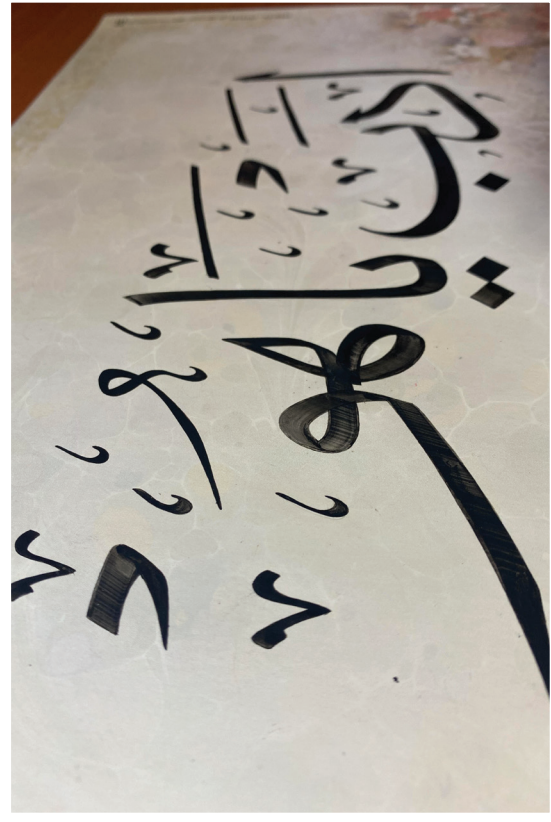
*Öğrencimiz Maysa, 'Yeşeren Ümitler' şiiri ile UDEF tarafından düzenlenen
2018 'BENİM ÜLKEM TÜRKİYE' yarışmasında ikincilik ödülü almıştır.*

ÖĞRENCİ ÇALIŞMALARI

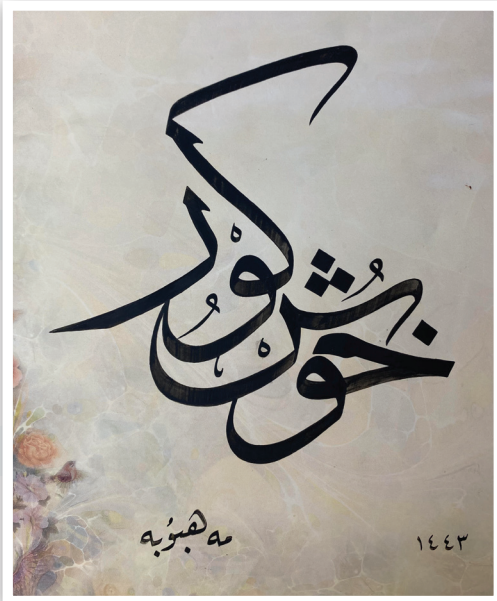
HAT
SANATI

İkra

Amine Touheti / Doğu Türkistan / İslami İlimler

Mahbube Hadeer / Doğu Türkistan / İlahiyat

Feride Tecelli / Doğu Türkistan / İslami İlimler

KARANLIĞA KAPILMA, GÜNEŞLER VAR

”Ümitsizlik diyarına gitme, umutlar var. Karanlığa kapılma, güneşler var.”

Mevlana

Ayşe Tuba Albayrak

Endüstri Mühendisi / UDEF Hanımlar Yönetim Kurulu Üyesi

Sıfır rakamı milattan önce 3000 yıllarında önce Mısırlılar, daha sonra Babiller ve Antik Yunanlılar tarafından sembol olarak, milattan sonra 7. Yüzyılda Hindistanlı Brahmagupta tarafından rakam olarak kullanılmış, 9. Yüzyılda “Cebirin Babası” olarak bilinen Harizmi tarafından aritmetikte kullanılmış ve açıklanmıştır. 13. Yüzyılda tüccarların günlük yaşamda kullanmasıyla yayılmıştır. Sıfırın hayata geçişi 16 asır sürmüştür. 18. Yüzyıla, Sanayi Devrimine kadar insanlık önce emekleyerek, sonra minik adımlarla ilerlemiş, ateş, tekerlek gibi buluşlar insanlık tarihinde yeni çağlar açmıştır. Sanayi Devriminin getirdiği seri üretim ve tüketim, artan iletişim ve ulaşım imkanları, milenyuma doğru yaklaşırken baş döndüren bir ivme kazanmıştır. Son yarım asırlık hız ise başımızı döndürüyor, yönümüzü, yolumuzu şaşırtıyor. Bugün geldiğimiz noktada, insanlık birçok krizler ve tehditlerle karşı karşıya kalmıştır. Açlık, yoksulluk, ekolojik sorunlar, küresel ısınma, su sorunu, ekonomik krizler ve sorunlar, savaşlar, terör, sağlık sorunları, enerji kaynakları sorunları, çok uluslu şirketlerin gücü ve etkisi, yalnızlaşan, yabancılaşan bireyler ve psikolojik sorunlar küresel sorunların ana başlıkları... Dünyamızın çevresinde hızla dönen, giderek sayıları artan, kullanılanları bir tarafa

koyarsak, vadesi dolmuş binlerce atık uydu ve bunların çarpışarak parçalanmalarıyla büyük tehdit oluşturan milyonlarca metal parçasının meydana getirdiği uzay çöplüğü, arıtılması çok zor ve pahalı olmasından dolayı, uzmanların uyarılarına rağmen kimsenin henüz dikkate almadığı bir konu... İnsanın tahribatı öyle bir seviyeye geldi ki, bilim insanları dünyanın 1800’lü yıllardan itibaren yeni bir jeolojik döneme girdiğini söylüyor. 1990 yılında Kimyager Crutzen dünya ekolojisini herşeyden fazla insanların etkilediği bu çağa "Antroposen Çağı", diğer bir deyişle "İnsan Çağı" adını veriyor. (1) Yetmiş yıl önce dünya nüfusu 3 milyarken, yetmiş yıl sonra 10 milyarı bulacağı öngörülüyor. Güç ve iktidar sahibi olmak, hakim olmak isteyen insan, doğaya da boyun eğdirmek için uğraşiyor. Neticede aslında hem kendine ve çevresine, hem de mahlukata ve doğaya zulmediyor. Çok hızlı yemek yiyenin hazımsızlık çekmesi gibi, hızla şöhret veya para sahibi olanların yaşadığı baş dönmesi gibi bir hal yaşıyoruz. Bir yazar, bu hal için "insanlık o kadar ilerledi ki artık görünmüyor" derken, bir diğeri insanlığın yaşadığı “şok” diye tanımlıyor. Tarih boyunca kendimizi dünyanın merkezinde görerek, geçmişi daha güzel, yaşadığımız zamanı zor ve geleceği karanlık görme eğiliminde olmuşuz. Her

**18. Yüzyıla,
Sanayi
Devrimine
kadar
insanlık önce
emekleyerek,
sonra minik
adımlarla
ilerlemiş,
ateş, tekerlek
gibi buluşlar
insanlık
tarihinde yeni
çağlar açmıştır.**

dönemde yaşanan sıkıntı ve zorluklar kıyametin habercisi olarak algılanmış ve kıyameti bekleyenler olmuştur. Bu durum binlerce yıldır devam etmektedir. Şu sözler Antik Yunan döneminde kayda geçmiş sözler: “Günümüzün gençleri öyle umursamaz ki, ileride ülke yönetimini ele alacaklarını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyorum. Bizlere, büyüklere karşı saygılı olmayı, ağırbaşlı davranmayı öğretmişlerdi. Şimdiki gençler kurallara boş veriyorlar. Çok duyarsızlar ve beklemesini bilmiyorlar.” Bin yıllar geçiyor, yine aynı şeyleri duyuyoruz ve büyük ihtimalle duymaya devam edeceğiz. Zaman değişiyor, imkanlar, yaşam tarzları değişirken, birçok şeyin esası, özü değişmiyor. İnsanın kainata, doğaya, kendine hükmetme arzusu, kontrolü elinde tutma arzusu değişmiyor. İnsan arzu ve istekleri yönünde gayret ederken, kendini beğenerek “başardım, çözdüm, yaptım” dediğinde daha büyük bir meydan okumayla karşı karşıya kalıyor. Diğer taraftan sevgi, merhamet, iyilik gibi güzel ve kemal olandaki anlam arayışı da değişmiyor. İmtihan soruları, şartları değişse de, bu dünyanın bir imtihan dünyası olduğu değişmiyor. Tüm bu süratli değişimlerin, şahit olduğumuz olumsuzlukların neticesinde soruyoruz kendimize: “Öyleyse bu gidiş nereye?” Sömürgeci zihnin ekonomik, siyasi, toplumsal ve kültürel anlamda dünyaya damgasını vurduğu bu iki yüz yıllık süreç, insanlık tarihi içinde çok kısa

bir dönem. Tarih bize karanlık devirlerin gelip geçtiğini, imkanların el değiştirdiği dünyanın geçici olduğunu öğretiyor. Materyalist düşüncenin hüküm sürdüğü, ahlaki ve manevi değerlerin neredeyse toprağa gömüldüğü bu dönemin insanlığı içine sürüklediği zarar ve ziyan artık açıkça görülmektedir. Taraftarları bile bu devranın böyle dönmeyeceğini kabul etmiş ve yeni arayışlar içine girmişlerdir. Örneğin “Sürdürülebilirlik” kavramı, 80’lerin sonlarında Birleşmiş Milletlerin gündemine girmiştir. Başlangıçta sürekliliği ve kalıcılığı hedefliyor olsa da, her alanda insanın yaşam kalitesini geliştirirken, yeryüzündeki diğer insanları, gelecek nesilleri, doğayı ve çevreyi dikkate almak yönünde farklı disiplinlerle çalışmalara kapı açmıştır ve yapılan çalışmalar bir anlamda insanın barış, adalet ve merhamet arayışına cevap aramaktadır. Karbon

“Günümüzün gençleri öyle umursamaz ki, ileride ülke yönetimini ele alacaklarını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyorum. Bizlere, büyüklere karşı saygılı olmayı, ağırbaşlı davranmayı öğretmişlerdi. Şimdiki gençler kurallara boş veriyorlar. Çok duyarsızlar ve beklemesini bilmiyorlar.”

misyonu ile ilgili çalışmalar, iklim değişikliklerine neden olan olumsuz faaliyetleri sınırlandırma ve azaltma yönünde bir adımdır. Sosyal yaşamda minimalizm “az aslında çoktur”, “sadelik en yüksek gelişmişlik düzeyidir” ilkesiyle, insanı ihtiyaçlarını minimum düzeyde karşılayacak şekilde üretme ve tüketmeye, “Sıfır Atık” daha az çöp üretmeye teşvik etmekte, “israftan kaçınma”yı gerekli kılmaktadır. Yenilenebilir enerji, eko-şehir uygulamaları insanın doğa ile daha ahenkli bir yaşam sürdürme gayretleridir. Geçtiğimiz yıllarda, Forbes Dergisi'nin 'Dünyanın en zenginleri' listesinin tepesindeki, ABD'li 40 milyar-

der iş adamı, 'The Giving Pledges' Vakfı'na üye olarak servetlerinin en az yarısını hayır kurumlarına bağışlama kararı aldı (2). Bunlar, "Son ırnak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık tutulduğunda; beyaz adam paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak" Kızılderili atasözünü hatırlatan olumlu gelişmeler. Bu küresel adımların yanında, elbette iyilik ve güzelliklerin de artarak yaşandığına şahitlik ediyoruz. En önemlisi de, iyilik yapmaya ihtiyacımız olduğunu farketmemiz... Önemli değişimlere sebep olan tüm buluşlar ve gelişmeler, ona inanan ve vazgeçmeyen insanların, tüm alay etmelere, engellere, tekrar tekrar başarısız olsalar da çalışmaya devam ederek gösterdikleri gayretle gerçekleşmiştir. Toplumsal değişim ve dönüşümler, bu gayretlerin üst üste bina edilmesiyle, uzun vadede ortaya çıkmaktadır. Başlangıç noktası ise bireyin kendisi yani her birimiz. "Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen/ Merdüm-i dîde-i ek-

vân olan âdemsin sen" -Kendine hoşça bak; sen âlemin özüsün/ Sen varlıkların gözbebeği olan insansın.- Şeyh Galip'in bu zarif dizelerinde hatırlattığı gibi, ekmel-i mahluk ve eşref-i mahluk olma potansiyeline sahip insanlarız her birimiz. Hepimiz dünyada yaşanmakta olan savaşlar, acımasızlıklar ve kötülükler karşısında kendimizi çaresiz bir izleyici gibi hissederiz zaman zaman.

"Amazon Ormanları'nda bir kelebeğin kanat çırpması, ABD'de fırtına kopmasına neden olabilir." Bugün içinde bulunduğumuz dünya, geçmişten bugüne olan birikimin neticesidir. Bugün gösterdiğimiz gayret ve çalışmalar, biriktirdiğimiz iyilikler aynı zamanda gelecek nesillerin de mirası olacaktır. Muhakkak "İnsan için ancak çalıştığının/ gayretinin karşılığı vardır." (Necm Suresi, 39.ayet)

Halbuki Lorenz'in kelebek etkisini anlatan ifadesiyle "Amazon Ormanları'nda bir kelebeğin kanat çırpması, ABD'de fırtına kopmasına neden olabilir." Bugün içinde bulunduğumuz dünya, geçmişten bugüne olan birikimin neticesidir. Bugün gösterdiğimiz gayret ve çalışmalar, biriktirdiğimiz iyilikler aynı zamanda gelecek nesillerin de mirası olacaktır. Muhakkak "İnsan için ancak çalıştığının/ gayretinin karşılığı vardır." (Necm Suresi, 39.ayet) Doğadaki ve tüm evrendeki işaretleri okuduğumuzda şu hakikate şahit oluruz: "O ki yarattı, düzene koydu (yaratılış amacını gerçekleştirecek bir donanım verdi, ahenkle biçim verdi), bir ölçü tayin etti (takdir etti), yolunu (amacını, hedefini) gösterdi." (Ala Suresi, 2-3.ayet) Daha adaletli ve merhametli bir dünya, kendisiyle, çevresiyle ve tüm kainatla ahenk ve barış içinde bir insanlık ancak iman edip, dünya ve ahiret için yararlı işler

yapmak, birbirimize hakkı tavsiye etmek ve sabrı tavsiye etmekle mümkün, aksi ise hüsrandır. (Asr Suresi 2-3. ayet) Öyleyse, önce iyilikleri ve güzellikleri, üzerimizdeki nimetleri görelim. Sonra kendimizden başlayarak, kötülük ve çirkinliklere son verip, iyilik ve güzellikleri çoğaltmaya gayret edelim. Allah'tan bu gayretlerimizi artıracak imkanlar dileyelim.

Kaynaklar

<https://www.youtube.com/watch?v=ikMICxzO-94>

https://www.bbc.com/turkce/haberler/2010/08/100804_giving_pledge

GELECEK KUM SAATİNDEKİ TANELERDEN İBARET

Fatima Hafizova

Azerbaycan / İngiliz Dili ve Edebiyatı

Bazılarımız gelecekte korkar çünkü bilinmeyen her zaman korkutucudur. Hani şu; yazmaya başlayıp bir türlü bitiremediğimiz, risk almaktan korktuğumuz ve belki de yarım bırakmaya mecbur kaldığımız hikayelerin çoğu gelecek kaygısı barındırmıyor mu? Bugünü planlayarak yarını, yarını planlayarak da bugünü kaçırma olasılığının ve bu kalıplaşmış düşüncenin içinde hapsolüp gidemeyiz. Kainatın her zerresinde milyarlarca sır varken ve gaybın anahtarları Allah'ın katındaysa o vakit gelecek dediğimiz bilinmezlik Cenab-ı Hakk'a teslimiyet değil midir?! İşte tam olarak anlatmak istediğim de bu noktada başlıyor. Hepimiz yeryüzünde geçici süre konaklayan misafirleriz. Hiç şüphesiz bilinmelidir ki, Gelecek bize çok yakındır ve dünyaya sadece dünyanın nimetlerinden yararlanmak için gelmedik. "Bana gelecek bütün hayırları ancak O ihsan edebilir ve her türlü şer ve zararları ancak O def edebilir" ayet-i-kelimesini gelecek kaygılarımızın önüne koymayı başarabilirsek, işte o zaman huzurlu bir an'a ve geleceğe kavuşabiliriz. İstikamet Gelecek Bir kitapta okumuştum: 'Nereye gittiğini bilmiyorsan, hangi yoldan gittiğinin bir önemi yok.' O

zaman, ne mutlu geleceğe ve gerçeğe götüren yolu bulanlara. Bu yolda en büyük adım teslimiyetle atılıyor. Düşünüyorum... İnanın ki bundan başka zenginlik yok. Demek istediğim şu ki geleceğimizde tek söz sahibi Yaradan'dır. İnsan ise sınırlı bilgiye sahiptir ve geleceğe dair tedbirler almakla sorumludur. Peki gelecek nerden ve ne zaman gelecek? Neler hatırlatacak ve nasıl hatırlatacak? Herkesin geçmişine, bugününe ve geleceğine karşı farklı bir tutum sergileme hakkı vardır. Lakin hayatın sonsuz olduğunu unutmamalı ve geleceği şu andan itibaren

düşünmeye başlamalıyız. Gelecek hepimize; sana, bana, ona elbet bir gün gelecek. Kimliğimizden asılı olmayarak, yapıp yapmadıklarımızdan, konuşmamız gerekirken sustuklarımızdan, söyleyip söylemediklerimizden elimize verilecek adalet terazileriyle hesaba çekileceğimiz bir gün var. Yani gerçek öykü ve geleceğimiz-ahiret hayatımız...

Velhasıl-ı kelim, dünyanın bir çarkı var ve bir gün hepimiz için duracak. Asıl sorulması gereken soru şu; Bugün benden ne götürdü, yarın bana ne verecek ve biz gelecek için ne kadar hazırız?

MÜCADELE

Emna Bouazizi

Tunus / Çeviribilim

Ancak mücadele ettiğimiz zaman hayatımızın ne kadar anlamlı olduğu hakikatine varabiliriz. Fakat, herkes mücadele etmeyebilir; çünkü insan genelde konfor alanından çıkıp ve kendini keşfetmeyi değil, kolayca kaçmayı tercih eder. Neden diye sorarsanız, cevap çok basit: Her zaman kaçmak savışmaktan daha kolaydır! Herkes ne kadar değerli, ne kadar önemli olduğunu ancak kendi derinliklerine bakınca anlayabilir. İnsan bu hayatta neden yaratıldığını, tam olarak ne istediğini, istediği şeye nasıl ulaşabileceğini öğrendiği anda mücadeleye doğru ilk adımını atmış olur. Bunun yanı sıra,

insanın hedefi yoksa mücadele söz konusu bile olamaz. Zira ulaşmak istediğimiz yeri hedeflemeden nasıl yola çıkabiliriz ki! Dolayısıyla, mücadelemize başlamak için, önce hedeflerimizi nitelendirmemiz gerekir.

Bu yola çıktıktan sonra, bir gün gelecek yorulacağız, bu gayet doğal bir şey. İnsanız sonuçta: insan yorulabilir, hata da yapabilir. Ancak, molası gerektiğinden fazla olmamalı, bu bir. İkincisi, yaptığı hatalardan ders çıkarılmalı ki aynı hataya düşmesin bir daha. Bazıları,

hata yapmaktan korkarlar oysaki en önemli ve verimli ibretler hata yaparak alınır. Diğerlerine göre, yorulduklarında veya bazı zorluklarla karşılaştıklarında hemen umutsuzluğa kapılır: “Ben yapamam, bu iş bana göre değil, ben başaramam” diyerek pes etmeyi seçerler. Halbuki tekrar denemek için kendilerine fırsat tanımadılar bile. Fransızcada “Quand on veut on peut” yani ‘istediğimizde yapabiliriz’ diye bir deyim var. Küçükken, onun üzerine çok düşünmüştüm, açıkçası o zamanda gerçekçi gelmemişti bana. Çünkü yapmak istediğim bir sürü şey var ama her istediğim olmuyor. Hep kızarak neden olmuyor diye söylenip duruyordum. Bir gün bir hoca bana bu deyimini açıklayarak ufkumu açana dek. Sadece istemenin yeterli olduğunu sanıyordum. Meğerse “istemek” fiilini hep yanlış anlamışız. Bu işi başarmak istiyoruz deyip masanın başında oturmuyoruz, sınavdan geçmek istiyoruz deyip ders çalışmıyoruz. Evladımıza daha iyi davranacağız deyip onları dinlemeden kestirip atıyoruz. Annelerimizi babalarımızı onurlandıracağız diyor ama yalan söyleyip sözlerini dinlemiyoruz...

Meğerse biz istemek adabını bilmiyormuşuz, hep onu yanlış anlamışız. Gerçekten bir şeyi istiyorsak önce çaba sarf etmemiz gerek, ona ulaşana dek tekrar denemek gerek: çünkü her şey emek ister.

Bu yolda yürürken, “sen yapamazsın; daha önce denendi olmadı; hiç kimse bu işi becerememiş siz mi becereceksiniz; size göre değil bu iş” diyen bazı sözler duyacaksınız belki de bu seslerin arasında kendi sesiniz de var olabilir. Ama sakın onlara yenilmeyin. Tek amaçları sizi küçümseyip, özgüveninizi kaybederek mücadele yolundan sapmanız. Ama eğer biliyorsanız ki yürüdüğünüz yolunun sonunda Allah’ın rızası, kendinizi gururlandıracak, toplumunuza faydalı şeyler var önce Allah’a

Meğerse “istemek” fiilini hep yanlış anlamışız. Bu işi başarmak istiyoruz deyip masanın başında oturuyoruz, sınavdan geçmek istiyoruz deyip ders çalışmıyoruz. Evladımıza daha iyi davranacağız deyip onları dinlemeden kestirip atıyoruz. Annelerimizi babalarımızı onurlandıracağız diyor ama yalan söyleyip sözlerini dinlemiyoruz...

sonra kendinize güvenip daha azimli bir şekilde hedeflerinize doğru ilerlemeye devam etmelisiniz. Korkularınıza yenileceğinize, yapabileceğiniz olumlu şeylere odaklanın. Daha önce karşılaştığınız zorlukların üstesinden nasıl geldiğinizi, sahip olduğunuz yetenekleri, kabiliyetleri ve ne kadar yenilmez bir iradeniz olduğunu hep hatırlayın. Her seferinde, iyi ki bu meşakkatli yoldan geçmişiz diyoruz. Çünkü biliyoruz ki bir tek o yoldan geçtiğimizde yeni şeyleri keşfedebiliriz, kendimizi geliştirebiliriz. Kolay yollar belki rahattır ama hayatımıza hiç bir katkıda bulunmaz.

Ayrıca, göz önüne almalıyız ki “biz zaferden değil, seferden sorumluyuz”.

Evet! Düşebiliriz, yorulabiliriz, şüphe edebiliriz. Önemli olan düşmek değil, kalkıp devam edebilmek. Yorulduğumuzda, ihtiyaç duyduğumuzda mola verip DEVAM edeceğiz. Şüphe ettiğimiz zaman da sorgulayıp akıl yürütüp hakikate ulaştıktan sonra DEVAM edeceğiz. Korkularınıza yenileceğinize neler yapabileceğinize odaklanın. Ve unutmayın:

“hiçbir emek karşılıksız kalmaz” ! Daha önce neler başardığınızı hatırlayıp beni anlayacaksınız.

Bana göre, bir kelebeğin hayatı gibi mücadele etmeli: İpek böceği önce kelebek olacağını hayal ediyor,

bunu inanarak koza örme-ye başlıyor ve yolunun sonunda bu incecik ipek ipliklerinden örülmüş

kozasından çıkarak kelebek oluyor.

Daha önce karşılaştığınız zorlukların üstesinden nasıl geldiğinizi, sahip olduğunuz yetenekleri, kabiliyetleri ve ne kadar yenilmez bir iradeniz olduğunu hep hatırlayın. Her seferinde, iyi ki bu meşakkatli yoldan geçmişiz diyoruz. Çünkü biliyoruz ki bir tek o yoldan geçtiğimizde yeni şeyleri keşfedebiliriz, kendimizi geliştirebiliriz.

ŞU AN HANGİ DÜNYADA(N)SIN?

Zeynep Şahin

Editör / Tasarımcı

Kimsenin kurallarını tam olarak bilmediği hatta kurallarını senin belirleyebileceğin bir dünya hayal edelim. Her şeye sil baştan yeniden defalarca başlayabileceğin bir dünya. Kendini insanlara nasıl tanıtmak istersen o şekilde tanıtabileceğin ve orada başarılı da olabileceğin bir dünya. Şimdi “hayal edelim” kısmını çıkarıp cümleleri tekrar

okuyalım. Böyle bir dünya gerçekten de var olabilir mi?

Sanal dünya, en genel adıyla, daha doğrusu en çok bildiğimiz adıyla “Metaverse”. Çoklu dünya boyutları olarak da değerlendirilebileceğiniz bu sanal ortamı hazırlayanlar, her şeyi ayağınıza getirmeyi vaat ediyor ve bu vaatlerini sadece bununla da kısıtlı tutmuyorlar. Bu dünya için hazırlanan “VR(Virtual Reality- Sanal Gerçeklik)” olanakları ile bu dünyada yaşayabileceğinizi de vaat ediyorlar.

Oturduğumuz yerden hem akademik geleceğimiz için dersler alıp farklı kurslar ile kendimizi geliştirebileceğimiz hem de farklı bakış açıları edinerek dünyanın her bir yerinden insanlarla bir araya gelip bir gelecek inşa edebileceğimiz, hem de farklı aktivitelerle, oyunlarla kendimizi anlatabileceğimiz, ispatlayabileceğimiz bir ortam. Bu ortam hayalin de ötesine geçerek gerçek oldu ve daha da gelişerek olan gerçekliğini arttırıyor.

Sen kimsin, sorusunu sormadan da arkadaş edinebileceğimiz ve iş istihdamına kadar birçok noktada etkin olabileceğimiz bu dünya, kulağa ne kadar da cazip geliyor değil mi?

Sonuçta, hangi birimiz evinde oturarak Harvard Üniversitesi’nde bir bölüm bitirmek ve diplomasını almak istemez ki? Ya da yurtdışındaki arkadaşlarıyla bir araya gelip sinemaya gitmek veya beraber vakit geçirmek...

Hepinizin de aslında bildiği gibi böyle bir dünya artık gerçekten mümkün. Fakat bu dünyanın dikkat çekici bir özelliği de bulunuyor; o da sanal olması. Sanal ortam dahilinde oyunlar oynayabileceğiniz, akademik-kişisel olarak kendinizi geliştirebileceğiniz bu ortam tamamen sanal olarak destekleniyor ki böylelikle bütün dünya ile aynı anda, farklı ortamlarda bir arada olabiliyorsunuz.

Bu sanal dünya, en genel adıyla, daha doğrusu en çok bildiğimiz adıyla “Metaverse”. Çoklu dünya boyutları olarak da değerlendirilebileceğiniz bu sanal ortamı hazırlayanlar, her şeyi ayağınıza getirmeyi vaat ediyor ve bu vaatlerini sadece bununla da kısıtlı tutmuyorlar. Bu dünya için hazırlanan “VR(Virtual Reality- Sanal Gerçeklik)” olanakları ile bu dünyada yaşayabileceğinizi de vaat ediyorlar.

Ne kadar ilginç değil mi? Artık her şeyi yapabileceğimiz bir dünya varsa ve bunu da oturduğumuz yerden yapabileceğsek, yemek içmek gibi temel ihtiyaçlarımızı karşılamak dışında gerçek dünyaya ihtiyacımız kalacak mı? Bunun cevabı bazı platformlarda ciddi tartışma konusu haline geldi çünkü hayat tarzını değiştirecek önemli bir buluş aslında.

Günümüz dünyasında gelişen teknoloji ile beraber her ne kadar olumlu, cazip teklifler sunarak bizleri daha renkli, daha canlı, daha hareketli bir sanal dünya ortamına çeक्सeler de insan doğası gereği iletişim ve canlı temas kurma ihtiyacı duyan bir varlıktır. Bu sebeple bulunduğu ortamlarda gerek dokunsal gerekse yüz yüze konuşma imkânları arayacaktır. Bu durum, dijitalleşmenin insanda kısıtlı olabileceği, “metaverse” sisteminin bir süre sonra yetersiz kalabileceği yönünde soru işaretleri oluşturmaktadır. Acaba bunun farkında olarak tamamen gelişmiş dokunsal ihtiyaçları da karşılayacak devasa bir gerçeklik mi oluşturacaklar? Her yeni teknolojik gelişmede olduğu gibi bu “metaverse dünyasına” da ilgi bir süre sonra azalacak ve bu da yeni bir teknolojik gelişmenin dijitalleşme üzerinde etkili olabileceği daha büyük bir ortam hazırlanmasına zemin hazırlayacaktır. Böylelikle ilgi tekrar bu sistemler üzerine yönelecektir. Ki bu zemin oluşturma için şimdiden özellikle son birkaç yıldır, pandemi sürecinin de etkisiyle sinema dünyası bu tarz sanal dünyaları tanıtmak amaçlı filmler hazırlamış, oyun platformları farklı oyun sürümleri piyasaya sürmüştür.

Bu oyunlar, diziler, filmler ve hatta müzikler ile beraber özellikle milenyum nesli ve onu takip

eden nesillerin ilgileri tamamen bu alana yönlendirilmeye çalışılmıştır. Öyle ki

açık kod yazılımları ile dünyadan herkesin bu dünya hakkında bir söz sahibi olabileceği ve bu dünyayı geliştirmeye yardım edebilecekleri belirtilmiş, böylelikle genç nesiller büyük bir teşvik ile bu sürece dâhil olmak istemişlerdir. İşte böyle bir dünya ile geleceği şekillendirmek ve bu söz konusu gelecekte söz hakkına sahip olmak özellikle genç nesil için çok büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü bu sayede hem kariyer planı yaparak geleceğini yönlendirebilir, hem kendi gelir düzeyini belirleyebilir, hem de önemli bir konum elde ederek toplum içerisinde etki ve söz sahibi olabilmektedirler.

Şimdi bu öğrendiğimiz bilgilerden sonra bu dijital dünya elbette sizin de dikkatinizi çekmiştir. Hatta belki de bu dünyada neler yapabilirim, diye düşünmeye başlamış olabilirsiniz. O halde gelin bir de bu dünyada “siz” neler yapabilirsiniz, ona bakalım.

Öncelikle insan elbette önyargılarla büyüyen ve bu önyargılara göre bir bakış açısı geliştiren bir

Dijitalleşmenin insanda kısıtlı olabileceği, “metaverse” sisteminin bir süre sonra yetersiz kalabileceği yönünde soru işaretleri oluşturmaktadır. Acaba bunun farkında olarak tamamen gelişmiş dokunsal ihtiyaçları da karşılayacak devasa bir gerçeklik mi oluşturacaklar?

varlıktır. Dünyada, geçmişten günümüze yapılan bütün yeni keşifler toplum tarafından gerek bireysel gerek kitlesel olarak yadırganmıştır. Şu ana baktığımızda da aynı durumu yaşamaktayız: Metaverse-dijital sistemler toplum tarafından yadırganmakta ve bu sistemlerin olan düzeni gelecekte alaşağı edeceği konusunda insanlarda belirli bir düşünce altyapısı oluşturmaktadır. Ancak bu olumsuz fikirlerin çoğu aslında dijital olarak planlanan yeni dünya düzeninin tam olarak anlaşılmadığından kaynaklanmaktadır. Bu yüzden ilk önceliğimiz metaverse dünyasını da kapsayan dijital yeni dünya düzenini tam olarak anlamak olmalıdır.

Tam olarak anladıktan sonra ise ikinci aşama olan planlama aşamasına geçebiliriz. Bu aşamada

öğrendiğimiz bilgileri bir araya getirmek ve kendi çalıştığımız, okuduğumuz veya ilgi duyduğumuz bir alanı seçerek o alanda öğrendiğimiz bilgileri de derlemek yapmamız gereken en önemli adımlardır. Bu adımları eksiksiz ve ayrıntılı bir şekilde düzenlediğimiz takdirde planlama aşaması daha kolay olacaktır. Burada kendinize sormanız gereken en önemli soru ise şu olmalıdır: “Dijital dünyada kendi alanımla ilgili ne yapmak istiyorum?”

Bu soruya tam olarak cevap verdiğinizde artık zihninizde bir şema oluşmaya başlamış demektir. Bu şema ile beraber bir “platform” seçerek planlama aşamasından “seçme” aşamasına geçmiş bulunuyorsunuz. Seçme aşamasında kendinize seçtiğiniz alan için kullanabileceğiniz bir platforma belirlemeniz gerekiyor. Bu platform; youtube,

instagram, twitter, facebook, patreon, blog, web sitesi, sandbox vb. birçok uygulama arasından birisi olabilir.

Seçtiğiniz uygulamadan sonra ise artık “bilinçli derin öğrenme” aşamasına geçiyoruz ve bu aşamada üzerinde çalışmak istediğiniz programı ayrıntılı bir şekilde öğrenmeye başlıyoruz. Bir uygulama hakkında ayrıntılı bilgi edinmek sizde o uygulamayı kullanma noktasında özgüven oluşturacaktır. Böylelikle telif haklarından, içerik üretiminde kullanılacak dosyalara kadar birçok konuda bilgi edinmiş olacaksınız.

Sona yaklaşıyoruz. Bir diğer aşamamız ise “üretme(produce)” aşaması ki en önemli aşama olarak da değerlendirebiliriz. Seçtiğiniz programda bir içerik üretebilmeniz için o içerik hakkında tam bir donanıma sahip olmanız da gerekmektedir. Böylelikle oldukça zengin, gelişmiş ve donanımlı içerikler üretebileceksiniz. Bu durumda diğer insanların yorumları da sizi düşündüğünüz kadar endişelendirmeyecektir. Çünkü unutmayın, siz bu konuyu zaten diğer herkesten iyi bir şekilde öğrendiniz. Değil mi?

Pekala, işte son aşamadayız: “Paylaşma” aşaması. Ürettiğiniz içeriği, seçtiğiniz platform üzerinden dijital dünyadaki diğer insanlarla paylaşma aşaması. Dünyanın birçok yerinde insanların, yukarıda belirtilen bütün aşamaları yerine getirip de son aşamayı yapmakta zorlandıklarını biliyor muydunuz? Bunun en büyük sebebinin ise “İnsanlar ne der?” korkusu olduğunu biliyor muydunuz peki? Aslında

eminim birçoğunuz aradaki ilişkiyi kurabiliyor hatta kendinde de bu korkuyu görebiliyordur. Bu durum günümüzde “siber zorbalık” kavramının daha da yaygın olması ile çok fazla yaşanır hale geldi. İnsanların bildiklerini dahi paylaşmaktan çekindikleri bir internet, sosyal medya ortamına sahip olmamız bizi daha özgüvensiz hale getirerek, paylaşımında çekingen pozisyona soktu. Bunun tam tersi de örnek olarak verilebilir, yani

siber zorbalığı yapan kişileri de ele alabiliriz. Yüz yüze yapılamayacak yorumları dijital ortam üzerinden rahatça yapabilmek de farklı bir sorun olarak değerlendirilebilir. O yüzden, eğer yukarıdaki yazılan tüm aşamaları tam olarak yerine getirip de “paylaşma” aşamasında tereddüt ediyor iseniz, o halde bilgilerinizin doğruluğundan emin olduğunuz müddetçe bu aşamadan da çekinmenize gerek yok demektir. Çünkü her ne kadar farklı kimliklerin arkasına saklanıp, sanal gerçek olmayan dünyalar oluştursak da aslında hepimiz birer insanız ve hepimizin de mutlaka bir kusuru var.

Evet, bu yazıda amacım sizi belirli kalıplara sokarak dijital dünyaya tek bir bakış açısı ile bakmanızı sağlamak değil. Aksine bu dünyayı daha çok araştırmaya ihtiyacınız olduğunu ve bu dünyada kendiniz adına bir şeyler yapabileceğinizi göstermek, dahası bu dünyayı doğruluğundan emin olduğunuz bilgilerle daha ulaşılabilir hale getirebileceğinizi sizlere hatırlatmak.

Unutmayın dünya değişiyor, insanlar dünyayı değiştiriyor; zaman değişiyor, insanlar zamanla değişiyorlar.

Sona yaklaşıyoruz. Bir diğer aşamamız ise “üretme(produce)” aşaması ki en önemli aşama olarak da değerlendirilebiliriz. Seçtiğiniz programda bir içerik üretebilmeniz için o içerik hakkında tam bir donanıma sahip olmanız da gerekmektedir. Böylelikle oldukça zengin, gelişmiş ve donanımlı içerikler üretebileceksiniz. Bu durumda diğer insanların yorumları da sizi düşündüğünüz kadar endişelendirmeyecektir. Çünkü unutmayın, siz bu konuyu zaten diğer herkesten iyi bir şekilde öğrendiniz. Değil mi?

KENDİNİZ VE DÜNYA İÇİN NASIL BİR GELECEK

Düşlüyorsunuz?

Sefire-i Alem olarak öğrencilerimize 'Kendiniz ve dünya için nasıl bir gelecek düşünüyorsunuz' diye sorduk. Birbirinden güzel hayaller ve birbirinden güzel temenniler ile karşılaştık. İşte öğrencilerimizin cevapları...

Norhoney Sampatu

İslam İktisad ve Finans
Bangsamoro

Öğrencilere en önemli şeyin notlar olduğuna inan-
dırmak yerine, dünyanın gerçeklerini mümkün
olduğunca erken anlamalarına yardımcı olan bir
eğitim kurumu. İnsanların kafalarında çıldırdıkları-
nı düşünelim neden olan soruları anlamalarına
yardımcı olan bir psikolojik kurum.

Sağlık hizmetini ücretsiz sunan sağlık kuruluşları,
acil durumlarda hızlı bir şekilde müdahale ede-
bilen bir kolluk kuvveti, iktidarından çok halkını
düşünen bir hükümet, İslami tercihlerde işleyen bir
ekonomi ve faizsiz bankalar... Son olarak, günlük
alışverişimizin kıyamet gününde bize ceza olma-
yacağı bir gelecek.

Maha Bakhit

Tarih
Sudan

Barış ve huzur dolu, yoksulluğun olmadığı, yar-
dımlaşmanın yaygın olduğu bir dünya temenni
ediyorum. Kendim içinse başarılı, insanlara yardım
edebileceğim bir hayat ve enerji yüklü bir dünya
düşlüyorum.

Sofia Salsabila

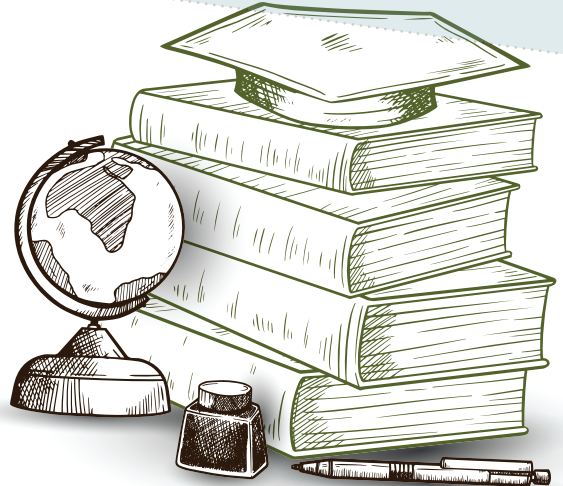
Tömer
Endonezya

İyi bir gelecek için yüksek nitelikli bir genç olmak
istiyorum. Diğer insanlara faydalı işler yapmak
istiyorum. Sefire-i Alem gibi ihtiyaç sahibi pek çok
kişiye yardım eden bir dernek kurmak. Asıl önemli
olan da böyle bir iş yapmak bence.

Putri Azizah Lestari

Tarih
Endonezya

Benim adım Putri, Endonezyalıyım, 21 yaşındayım.
Şuanda hala Türkçe hazırlık okuyorum İnşallah
Tarih bölümü okuyacağım. Benim için tarih çok
önemli bir konu. Çünkü eskiden yaşananları bil-
memiz lazım ki gelecek hayatımız için tecrübe
olsun. Eskiden yapılan hataların tekrar etmeden
yaşayalım.

Aisyatur Radhiah

İlahiyat
Endonezya

Gelecekte daha iyi bir insan olarak hem kendim hem çevremdeki insanlar için faydalı olmak istiyorum. Dünyadaki Müslümanların ve bütün insanların uğradığı zulümlerin ortadan kalkmasını istiyorum. İnsanların birbirlerine daha hoşgörülü olmalarını, savaşlar yüzünden masum çocukların ve diğer insanların ölmelerini istemiyorum.

Mellati Amaliyatup Jannah

İletişim
Endonezya

İletişim bölümünde okuyorum. Yayıncılık alanında bir liseden mezun oldum. İletişim alanı çok ilgimi çekiyor o sebeple, TV ve sinema seçtim ve televizyon alanında çalışmaya devam etmek istiyorum. Çünkü şu anda Endonezya'da TV programları çok sakıncalı ve dedikodu içerikli programlar ağırlıklı. Şu anda cep telefonlarını takip edenler televizyondan fazla ama ben öyle bir program yapmak istiyorum ki hem faydalı hem eğlenceli olsun ve çocuklar da ondan faydalansın çünkü bir ülkeyi inşa edecek olanlar, bugünün çocuklarıdır.

Sümeyye Tekir

Sosyoloji
Çeçenistan

Gelecekte Müslümanlara ve İslam dünyasına fayda sağlayacak işler yapmak istiyorum. Zulüm altında olan ülkelere gidip orada ki mazlumlara el uzatmak istiyorum. Savaşsız bir dünya, Müslümanların birlik olduğu bir dünya düşünüyorum. Arkamda, güzel işler yapmış olduğum ve arımdan güzel dualar edilen bir dünya bırakmak istiyorum.

Miftahul Jannah

Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü
Endonezya

Ben Miftahul Jannah, Endonezyalıyım. Türkiye'de Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümü okuyorum. Gelecekte insanlara pozitif danışmanlık hizmetleri vermek istiyorum ve kendi ülkemden başlayarak, her ülkede kendi kliniğimi açmak istiyorum.

Guljeren Hallyyeva

Hemşirelik
Türkmenistan

Allah nasip ederse insanlara yardımı dokunan, hakkını veren bir hemşire olmayı istiyorum. Yüksek lisans ve doktora yapmak istiyorum. Dünya içinse insanların yararına, kolaylaştırıcı şeyler üretmek istiyorum. Mesela: bir ilaç faydalı olsa da birçok yan etkisi bulunuyor. Onları en aza indirmek veya tamamen ortadan kaldırmak istiyorum.

MERAK ETMEK

Merhaba İbrahim

Doğu Türkistan / İşletme

Üniversite hayatım başlayalı çok olmuştu, üniversiteye ilk girdiğimde yabancı olduğumdan dolayı tek başıma kalmıştım, kimse bana yaklaşmıyordu belki ben de kimseye yaklaşmıyordum. Kimse ile arkadaş olmadan 2. sınıfa geçtim yine tek başıyım. Yalnızdım kimseye selam vermezdim. Hatta selam verene bile yüz vermezdim.

Okul başlayıp bir hafta olduğunda bir İranlı kız bana yaklaşmaya çalışırken kızın çok yardım sever ve çok iyi olduğunu anladım. Bir de o da yabancı olduğu için hemen ona açılabilirdim. Sonra bir Türk kızı ile de arkadaş olduk. Üçümüz çok güzel arkadaşlardan olduk. Türk arkadaşımın adı Irmak ve İranlı arkadaşımın adı da Ayda'ydı. Salı günü çok yoğun dersimiz vardı hatta akşam saat 7:00 de bitiyordu dersimiz. Bugün de şu kutsal günlerden salıydı. Dersten çıktığımızda geç olmuştu ve etrafta karanlık olmuştu, arkadaşlarımla otobüse bindik. O arada telefonumun şarjı bitmiş ve kapanmıştı. Ayda şaşırdı ve sordu ne zamandan beri kapalı telefonun? Ona gülerken cevap verdim, 2 saattir. Ayda daha da şaşırdı ve kimse merak etmiyor mu senil diye sordu. Nasıl iki saat kapalı olabilir telefonun? Onun bu arka arkaya sorulan sorusu kalbime dokunmuştu, ben yinede sakince gülerken cevap verdim: Hayır kimse merak etmez. Cevabıma şaşırdı ama hiç bir şey söylemedi. İkimizde sakince otobüsteki boş koltuğa geçip oturduk. Evet kimse merak etmiyordu beni. Şu an saat 7:20 daha otobüsteyim, birazdan yatısı namazı için ezan okunuyor, daha eve 1 saat içinde ancak geçeceğim ama evde kimse beni beklemiyordu, hayallerimi geçmişteki acılar kaplamıştı. Pencereden İstanbul'un gece manzarasına bakıyordum. Muhteşem gece manzarası arasında hayallerimi ülkeme uçurdum.

Akşam namazına kadar eve gelmezsem on kere arardı annem, babam ise nerede olduğumu öğrenir almaya gelirdi yanala. Sabahları kahvaltı yapmadan dışarıya adım atmazdım, her saatte anneme mesaj yazıp iyi olduğumu nerde kiminle olduğumu söy-

lerdim. Evet iki saat habersiz bıraksam meraktan ağlayan annem vardı elbette. Sabah saçlarımı okşayarak kahvaltıya uyandıran... Anneme kızardım biraz daha uymak istiyorum diye. Ne giysem diye dolabıma bakıp bir şey bulamadım diye üzülürümde hemen alışveriş merkezine götürülen ve ne almak istersem onu alan babam vardı. Okula geç kaldım diye ağladığımda kahvaltısını bitirmeden beni okula bırakan ve okulda biri ile kavga edersem kim benim kardeşime dokunan diye hemen okula gelen abim vardı.

Ödevlerimi yapamayıp üzülürümde bıkmadan sıkılmadan anlatan teyzem vardı. Hafta sonları torunlarımı özledim ne zaman gelir diye kapıda gözü kalan anneannem vardı. Aynen bunların hepsi hatta yazıp bitiremediklerim vardı hayatımda. Merak eden, seven, koruyan, kollayan birçok kıymetli insanlarım vardı hayatımda. Ama şimdi sabahları kahvaltı yap diye uyandıran kimse yok, telefonumun alarmı ile uyanıyorum her sabah. Okula geç kaldım diye ağladığımda beni bırakacak abim de uzakta.

Biraz sonra otobüs benim ineceğim durağa geldi ve ben Ayda'dan ayrılıp otobüsten indim. Yatısı namazı için ezan okunuyordu, havada çok soğuk, yağmur yavaş yavaş yağmaya başladı.

Sabah kalkardım sabah namazımı kıldıktan sonra hazırlanıp okula geçirdim, kimsem yoktu kahvaltı yap diyebilecek, 16 yaşımdan beri çekiyordum bu yalnızlığı, bu kimsesizliği. Aradan kocaman 5 sene geçmiş, telefonuma indirdiğim annemin sesini dinliyorum.

Çok seviyordum yağmuru. Yavaş yavaş yürüyerek evime geldim.

Apartman karanlık olduğu için korkuyordum. Zar zor çıktım 4. kata ve kapıma anahtarımı saldırm kapı açıldı.

Karanlık bir boşluk vardı karşımda ev değil sanki ayı yuvası gibi hissettim, içimde kuran ayetleri okuyarak koridorun ışığını açtım. Kapıyı hemen kapatıp şükür diye ayakkabılarımı çıkartıp yatak odama geçtim. Telefonumu şarja taktım ve abdest alıp akşam ve yataşı namazımı kıldım. Telefonum daha açılmamıştı biraz bekledim açıldı, arkadaşımın kimse seni merak etmiyor mu sorusundan belki bir kere beni merak etmiş mi diye hemen telefonuma baktım, kimsem olmayan bir ülkede, anne babamdan yıllardır haber alamayan beni kim merak etsin ki! Evet kimse yazmamıştı, neden kapalı telefonun diye, biri bile mesaj göndermemişti, çok komik kim vardı ki öyle diyebilecek...

Böyleydi benim hayatım, sabah kalkardım sabah namazımı kıldıktan sonra hazırlanıp okula geçerdim, kimsem yoktu kahvaltı yap diyebilecek, 16 yaşımdan beri çekiyordum bu yalnızlığı, bu kimsesizliği. Aradan kocaman 5 sene geçmiş, telefonuma indirdiğim annemin sesini dinliyorum.

Bazen gece uykum gelmediğinde ninni oluyor bana. Kardeşlerimin eski fotoğraflarına bakıyorum, belki şimdi kocaman olmuşlardır, hayalimde büyütüyorum onları kıyaslıyorum nasıl büyüdüklerini. Hasta olmamaya çalışsam bile bazen çok hasta oluyordum ve hasta olduğum zaman daha çok belli oluyordu kimsesizliğim. Bazen unuttuyordum

ailemi, unutturuyordu bu yalnızlık her şeyi. Hatta kendimi bile unuttuyordum, soruyordum kendime kimim ben? Kimin kızımı? Var mı beni merak edecek bir ailem? Dönebilecek bir yurdum, yuvam var mı ki? Bu sorular kendimi daha çok boğuyordu.

Önceden bu kimsesiz günlerin bitmesini isterdim hatta günleri sayardım. Şimdi ise kalbimde hiç umudum kalmamıştı, hayaller ve rüyalar arasında yaşamaktan vazgeçmiş, gözümün önündeki hayata bağlanmaya çalışmışım. Her sabah gözümü açar açmaz telefonuma bakıyordum, annem mesaj atmış mı diye. Her mesaj sesi geldiğinde kalbim bir şey inerdi. Babam bir şey göndermiş midir diye... Ve böyle bir umudun her gün yaşayıp umutsuz kaldığındaki hisleri yaşamayan bilmez.

Kalbimin en içerisinde karanlıkların arasında hatta onun içerisinde sönme ihtimali olan bir mum var. O mum, beni hayata tutunduruyor ve belki diye bir umuda bağlıyordu. O mumu sönmesini istemiyordum, sanki o mum sönse hayatım bitirmiş gibi hislerim vardı. Gözlerimden umutsuz yaşları döküldüğünde kalbimde bir umutsuz rüzgarı çıkar mumu söndürmeye çalışıyordu. Böyle durumlarda kendimi seccadede bulurdum, annemin küçüklüğümde öğrettiği duaları ellerimi açarak yavaş yavaş söyleyip uzun uzun hayallerimi bir tek Allah'a anlatıyordum ve gerçek olması için secdeye baş koyuyordum.

Ben yine aynı benim. Hayatımda hiçbir şey değişmedi ya da ben değişmesini istemedim. Tek istediğim ülkeme, anne kucağına dönmekti.

DAVETÇİ 'SÜMEYYE RAMAZAN' İLE RÖPORTAJ

Sefire-i Alem'de uzun yıllardır siyer konulu düzenli seminerler veren 'Sümeyye Ahmed Mitwalla' hanımefendi öğrencilerimiz için çok kıymetli bir rol model. Üniversitede ekonomi ve siyaset biliminin yanı sıra tefsir ve Kur'an bilimleri ve İslam İktisadı alanlarında eğitim alan Mitwalla Mısır, Bahreyn, Kuveyt, Sudan ve Türkiye'de eğitici ve vaize olarak görev yaptı, konferanslar verdi, yazılar yazdı, kadınların liderlik ve yönetici vasıflarının gelişmesi amacıyla düzenlenen eğitim programlarına katkıda bulundu.

Derneğimizde de Peygamberimiz Hz. Muhammed'in hayatından örneklerle "Kur'an-ı Kerim ve sünnet-i seniyye ile hayatımıza yön vermek" konulu seminerler veren Sümeyye Ahmed Mitwalla hocamız, her zaman moral ve motivasyon kaynağı bir eğitici olarak ailelerinden binlerce kilometre uzakta bir eğitim hayatına talip olmuş onlarca kızımıza bir anne şefkati ile yaklaştı. Bu röportajımızla Sümeyye Ahmed Mitwalla hanımefendiyi daha yakından tanımak istedik. İlginize sunuyoruz.

Değerli Sümeyye hocam, sizleri her hafta derneğimizde siyer seminerlerinizde dinliyoruz. Peki sizi daha yakından tanıyabilir miyiz? Nasıl bir ailede büyüdünüz? Bugünkü tebliğci kimliğinizin gelişmesinde kimler etkili oldu?

Kısaca anlatacak olursam Allah (c.c.) bana bu yolu nasip ettiyse bu annem ve babam sebebiyledir. Annem ve babam çocukluğumdan beri beni yetiştirmeye ihtimam gösterdi. Onların sözleri, tavırları beni her zaman etkilerdi. Onlar bana söylediklerini kendileri de yaparlar. Bu davranış-

ları beni etkiledi ve ben de onları taklit etmeye başladım. Önceleri taklitçi bir Müslümandım daha sonra derinlemesine aşk ile bağlandım.

Babam idareciydi. Dedem de yaşadığı bölgenin ileri gelenlerindendi. Karşılıksız öğretmeyi ve yardım etmeyi onlardan öğrendim. Çocuklarımızda güzel ahlakın yerleşmesini sağlamak istiyorsak daha küçük yaşta iken "küçüktür, anlamaz" demeden onları eğitmeye başlayalım. Bence dünyadaki en önemli meslek çocuk yetiştirmektir.

Neden tebliğ yolunu seçtiniz?

Allah'ın dedelerim, babama ve anneme verdiği lütfü, hayrı ve iyiliği gördüğümde hayran oldum. İki dedem Mısır Ezher Üniversitesi'nden mezun, yüksek ilim sahibi ve ilmi de hayatlarına aktarabilmiş kimselerdi. Anne ve babamı babaları nasıl yetiştirmişse onlar da beni öyle yetiştirdiler. Başımı yastığa koyduğumda "Allah'ım sana teslimim, sen dilediğini yaparsın." diye dua ettiğimde büyük bir gönül huzuru duyuyorum. Ona dayandım ve güvendim, bu yüzden Rabbim de beni bu yolda yürüttü.

Tebliğ çalışmalarınıza ne zaman başladınız?

Üçüncü kızım doğduktan sonra artık ailemden gördüklerimi taklit etmeyi bir kenara bırakıp

gerçek ilim sahibi olmalıyım diye düşündüm. İktisat fakültesinde yüksek lisans yapmışım ve bu eğitimin İslami ilimler alanında bana bir faydası olmadı.

Okuduğum her ayeti uygulamaya çalışıyordum. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav.) hakkında Hz. Aişe "O yürüyen Kur'an'dı" (İsra 44) buyurmuştur ve ben de bunu uygulamaya çalıştım. Sonra Kur'an'la hareketin manasını fark ettiğimde kainatta her şeyin Allah'ı (c.c) tesbih ettiğini anladım, bu yüzden günlük kullandığım çok basit şeylere bile bize şahitlik edeceklerine inanarak kıymet verdim, onlarla selamlaştım, dostluk kurmaya başladım.

Sonra ailemin bana aktardığı gibi ben de birikimimi ilk olarak çocuklarıma hem sözlü hem fiili olarak aktardım. Daha sonra komşularıyla bir araya geldim, dernekler ve mescitlerde dersler verdim. Eğer Allah size bu işi sevdirmese kalbinize bu muhabbeti vermese devam etmek zor, elhamdülillah, Rabbim bana bu yolu sevdirdi.

Gençler için eğitim ve ibadet ilişkisi nasıl olmalı?

Bu zamanda gençler doğru yönlendirilmeli. Etrafta çok fitne ve onları etkileyecek çok şey var. Gençlere namaz kılıyor musunuz diye sorduğumda "her zaman değil" cevabını veriyorlar, neden diye sorulunca da vakit olmuyor, derslerim vs. gibi gerekçeler ortaya koyuyorlar. İşte şeytan her şeye bir bahane, çıkış yolu bulduruyor. Bu yüzden tebliği, gerçek İslam'ı anlatmalıyız. Kızlarımızı evlerimize, derneklerimize davet etmeliyiz. Onları ziyaret etmeli, hakikati anlatmalıyız. Binayı inşa etmeden camları koyamayız. İlk önce esas olan tebliğ edip daha sonra parçaları yerleştirmeliyiz. Mesela Sefire-i Alem'de yapılan programlar ve dersler bunun güzel bir örneği.

Çağımızda dinini öğrenmek isteyen gençlere neler tavsiye edersiniz?

Müslüman yol açmalı, yardım etmeli; gelecekte bunu başarmak zor olacak. Çünkü dünyanın genelinde ekonomik bir çöküş yaşanacak, zaten şu an da bunu yaşıyoruz. Bunun için gençlerimize

rehberlik etmek, ihtiyaçlarını gidermek, yol göstermek gerekecek. Gençlerimizin mücadele ederken yorulacağı, desteğe ihtiyacı olacağı zamanlar olacaktır. Yolumuzda çok engel var, bu yüzden Nuh'un gemisine binmeliyiz. Bu geminin Kur'an'ı Kerim'le çalıştığını görüyorum. Bu kaynaktan beslenmek psikolojik olarak çökmeden sağlam durarak devam etmemize, ayakta durmamıza yardım edecek. Yıldırımlar fırtınalar ve risklere rağmen bu gemi gitmesi, ulaşması gereken yere ulaşacak. Bu yüzden gençlerimizi yönlendirmeye çalışmalıyız. Bizi kurtaracak olan şey Allah'ın ipine sınıksız sarılmaktır. Kızlarımıza öğrendiklerini nasıl aktaracaklarını öğretmeliyiz. Bu nesille İslam doğudan batıya ulaşacaktır. Her birinin önemli bir rol üstleneceğine ve gelecekte bizden daha iyi olacaklarına gönülden inanıyorum.

Dernek çalışmalarımız hakkında neler söylemek istersiniz?

Allah'ın lütfüdür ki orada iyi bir yönetim var. Yorulmadan durmadan çalışıyorlar ve herkesi kendi hedefleri etrafında bir araya getirmeye çalışıyorlar. Kendileri güzel örnek olmak için çaba ediyorlar.

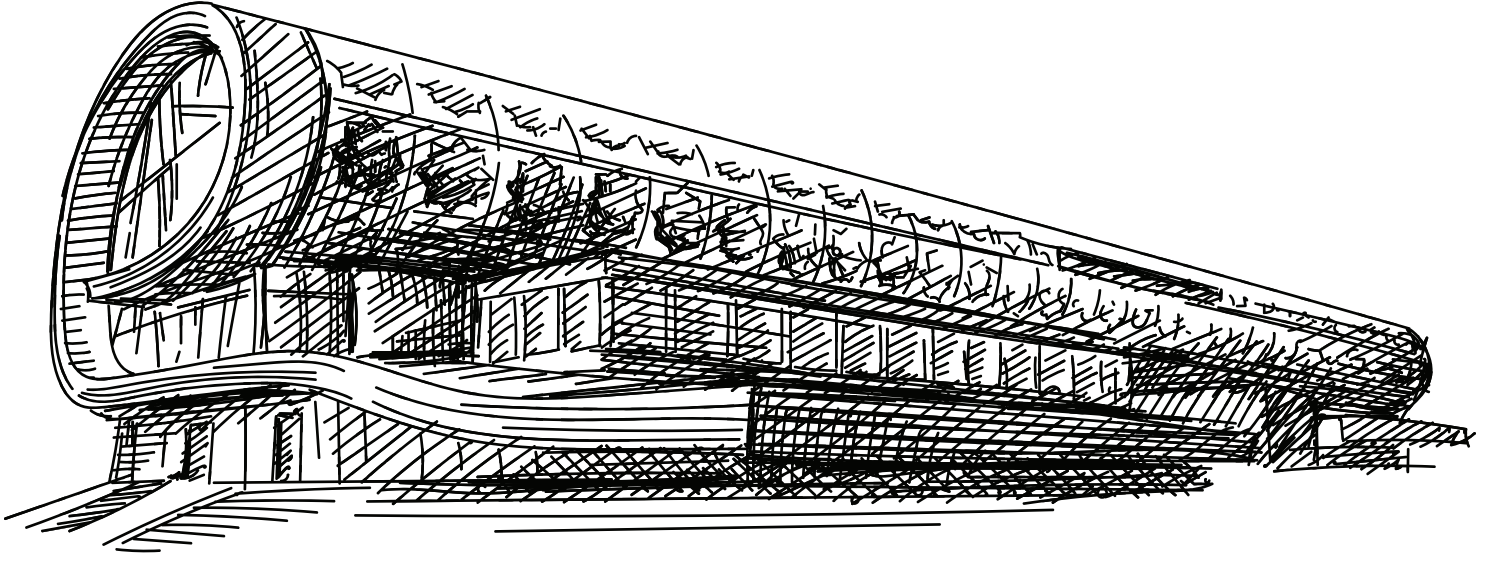
Müslüman yol açmalı, yardım etmeli; gelecekte bunu başarmak zor olacak. Çünkü dünyanın genelinde ekonomik bir çöküş yaşanacak, zaten şu an da bunu yaşıyoruz. Bunun için gençlerimize rehberlik etmek, ihtiyaçlarını gidermek, yol göstermek gerekecek.

Gençlerimizin mücadele ederken yorulacağı, desteğe ihtiyacı olacağı zamanlar olacaktır.

Röportaj

İkram Alshabib, Suriye / İslam İktisadı ve Finans

Tercüme: Hümeyra Kültür, Sefire-i Alem Yönetim Kurulu Üyesi

AZERBAIJAN

HALI SANATI

Afag Aghayeva

Azerbaycan / Sanat Tarihi

Türk kültürünün temel unsurlarından biri olan Halı Sanatı Azerbaycan halkının kültür tarihinde de en önemli yere sahip sanat dalıdır. Çeşitli motiflerin tasvir olunduğu halılar bize onların mahsus olduğu dönemin insanının dünya görüşü, manevi değerleri ve hayat felsefesi hakkında bilgi sahibi olma imkanını sunuyor.

Günlük hayatın önemli parçası olan halılar genel olarak örgü tekniği bakımından havlı (tüylü) ve havsız (tüysüz) olmak üzere ikiye ayrılır. Dokumada kullanılan maddeler bakımından da yün, ipek ve ipek-yün karışımı halılar olmak üzere üçe ayrılır. Halı sanatının yaranması sayısız muhtelif fonksiyonlu havsız halıların meydana çıkmasıyla ilgilidir. Palaz, Kilim, Cecim, Şedde, Verni, Zili, Sumah ve

birçok havsız halı örneklerinin tarihi çok eskilere dayanıyor. Bu halı çeşitleri insanların göç hayatıyla da bağlantılıdır. Azerbaycan halılarının özelliğine çok renklilik (polychromia) hakimdir. Tipik özelliği ise birbirine zıt renklerin ahenkle kullanımınıdır. Namazlık, Gebe, Ladı, Sumah vs. havsız halı nevlere renk, motif, yapım teknikleri ve kullanım amaçları ile de birbirinden çok farklıdır. Atalarımız tarafından önceleri günlük hayat malzemesi olarak kullanılan halılar bir zaman sonra bezek eşyası rolünü de üstlenmiştir. Azerbaycan halılarının dünyada geniş şekilde tanınmasının sebeplerinden biri de şüphesiz ki onların yüksek kaliteli olmalarıdır.

Türkiye'nin İstanbul şehrinde Türk Ve İslam Eserleri Müzesi'nde sergilenen Azerbaycan halıları, estetik-

liği ve güçlü sanatsal özelliği ile dikkat çekiyor. Türkiye’de korunan en eski Azerbaycan halısı 13.yüzyıla ait olup, uzunluğu 254, eni ise 170 santimetredir

Azerbaycan’ın halı sanatından bahsederken ismini söylemeden geçemeyeceğimiz en önemli araştırmacı Latif Kerimov’dur. Azerbaycan halı sanatının bir bilim alanı olarak incelenmesi onun adıyla bağlantılıdır. O, 1906 tarihinde Azerbaycan’ın Şuşa şehrinde doğmuştur. Annesi Karabağ’ın tanınmış halı dokuyucusu olmuştur. Aile geleneğini devam ettiren ve Azerbaycan halı sanatı için önemli bir değer olan Latif Kerimov, 1937’de Bakü’de ilk kez Merkezi Boyacılık İmalathanesi’nin açılmasına ön ayak olmuştur. Bu başarısı sayesinde halı boyalarının renk tonlarını arttırarak daha renkli halıların ortaya çıkmasını sağlamıştır. 1950’de yazmış olduğu “Azerbaycan Halılarındaki Motiflerin Menşei” adındaki eseri ile akademik derece almıştır. Azerbaycan Türkçesinde, İngilizce ve Rusça yayınlanmış olan 3 ciltlik “Azerbaycan Halısı” adlı eseri günümüzde bu konuyla ilgili yazılmış en güçlü eser niteliğindedir. Bu çalışmasıyla O, Azerbaycan halı süslemesinin 1300’den fazla unsurunu analiz etmiş, sayısız meşhur halının dokuyucusu ve tasarımcısı olmuştur. Hayatı boyunca Azerbaycan halısının gelişmesini, daha çok tanınmasını sağlayan Latif Kerimov dünyada Kafkasya halısı olarak tanınan halıların %90’ının aslında Azerbaycan halısı olduğunu da kanıtlamıştır. Coğrafi konumunun yanı sıra Azerbaycan halılarını ilk defa bilimsel olarak motiflerine, çizimine, kompozisyonuna, renk düzenine ve teknik özelliklerine göre tasnif ederek 7 gruba (okula) ayırmıştır (Guba, Şirvan, Bakü, Gence, Kazak, Karabağ ve Tebriz). Dünyadaki ilk “Halı Müze-

si’ni kurarak Azerbaycan halısının dünya çapında tanınmasını sağlamıştır.

Latif Kerimov’un önderliğiyle 1967 yılında Bakü’de dünyanın ilk halı müzesi olan “Devlet Halı Müzesi” açılmıştır ve açıldığı dönemde dünyanın ilk “Halı Müzesi” niteliğini kazanmıştır. Bu halı müzesinde günümüzde 657’si havsız, 2323’ü havlı olmak üzere toplamda 2980 halı bulunmaktadır. Halı çeşitlerinin yanı sıra sayıları 10 binin üzerinde olan tarihi eser niteliğinde çini, küpe, küçük heykelcik, bakır kalay işlemleri gibi sayısız tarihi eser de bulunmaktadır.

Hem tarihsel olarak hem de günümüzde sosyal hayatımızın önemli ögesi olan halılar bize dedelerimiz tarafından bırakılmış tarihi mirastır. Bu sanata bağlılığımızı devam ettirmek için her türlü bilimsel çalışmalarla bizde bu mirasa sahip çıkmış, onu yaşatmış ve gelecek nesillere iletmiş oluyoruz. Bildiğimiz üzere sanat insanlarla işaretlerin, sembollerin

dili ile konuşur. Bu dil halılar ve onlara ait olan ilmeklerde daha çok öne çıkar. Geçmişte herhangi bir bilginin kaydedilmesi ve iletilmesi için halılar üzerindeki nakışlar, semboller önemli bir rolü üstlenmiştir. Bu yüzden de halılar üzerinde yer alan sembollerin tanımlanması ve okunması oldukça önemli bir konudur. Bu sırlara vakıf oldukça tarihimiz hakkında da önemli bilgileri elde etmiş oluyoruz. Genel olarak sanat tarihimizde önemli yere sahip olan Azerbaycan halı sanatı 2010 yılında UNESCO’nun ‘İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirasının Temsili Listesi’ne de dahil edilmiştir. Türklerin geleneksel sanatı olan halıcılık kültürümüzün bize kazandırdığı en önemli sanat dallarından biridir.

Hem tarihsel olarak hem de günümüzde sosyal hayatımızın önemli ögesi olan halılar bize dedelerimiz tarafından bırakılmış tarihi mirastır. Bu sanata bağlılığımızı devam ettirmek için her türlü bilimsel çalışmalarla bizde bu mirasa sahip çıkmış, onu yaşatmış ve gelecek nesillere iletmiş oluyoruz.

BARIŞ

Dünya yüzü çok karmaşa, çözülmesi zor mesele,
Her taze gün bir ölümdür savaş rüzgarı esene.
Ölen kimdir öldüren kim sebebine hiç bakılmaz
Kan dökülüyor, yurt yıkılıyor, yer küresi paylaşılmaz
Zinde olan zulme değil, hayır işte yapar yarış,
İnsanlığa yakışansa dostluk, sevgi, saygı, barış.

Rabbimizden bir lütuftur Vatan, Bayrak, Toprak mülkü,
Yersiz yere zulme itmek büyük günah mazlum halkı.
Şehitlerin kutsal kanı, işlenmiştir al bayrağa,
Zaferle geri dönmektir gönüllerdeki tek gaye.
Ay ve yıldız namus-ardır, iman ile yoğrulmuş,
Milletimi barıştıran İslam, Bayrak, İman, Barış.

Batısında Avrupa'nın Doğusunda Asya'nın,
Kıtaların ortasında Türk'üm büyük Zafer almış.
Dağlarından Düzlerinden, Bayırlardan Yaylalardan,
Denizlerden Deryalardan, Arştan-Kürsten ilham almış,
Milletimin baş gayesi Zafer, Adalet ve Barış

Gönlü geniş Türk milleti, tüm dünyaya açıp kucak,
Ülkelere ümit veren dostluk köprüsün kuracak,
El ele omuz omuza bir vücut olmak peşinde
Sofrasını açmış geniş "Biz Bir Millet" görüşünde
Tüm cihana yayılan bir çağrı bir uyanış
Bizim de bütün gayemiz, DOSTLUK, BİRLİK, SEVGİ, BARIŞ

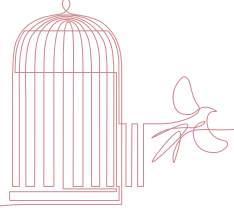
Bossan Jumashova

Türkmenistan / Tıp

ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİ

İslam Süleyman

Suriye / Grafik ve Tasarım

Hiç bir gün kendi ülkenizden çıkarılacağımızı düşündünüz mü?

Hiç gelecek için kurduğunuz bütün hayallerin yıkılacağını düşündünüz mü?

Hiç kimsenin aklına gelmez ki böyle düşünceler... Ama rüzgar bazen gemilerin istemediği yönden eser ve insanın her arzu ettiği şey olmaz.

İşte bugün ben özgürlüğü isteyen bütün Suriyelilerin diliyle size seslenmek istiyorum.

Kimse kendi ülkesinden isteyerek çıkmaz fakat hayat bazen öyle gerektiriyor. Biz devrimden önce hiç özgürlüğü denemedik daha doğrusu deneyemedik. Atalarımız bunca yıl sustular ama sıra bize gelince zulme dayanamadık bir volkan gibi patladık ve özgürlük için kalktık!

Hangi özgürlüğü kastediyorsun diye sorarsınız, 'gerçek insan gibi yaşamak özgürlüğü'. Çünkü özgürlük insanı insan yapar ve onu diğer varlıklara göre daha üstün kılar. Allah'ın insanı özgür yarattığı gibi yaşamak için kalktık. Tek silahımız ise ses ve kalemdir. Çünkü onlar kurşundan daha keskindir.

Sonra gerçek savaş başladı, şehirlerimiz yıkıldı; binlerce insan öldü, binlerce insan öz vatanından zorla ve savaştan korunmak için çıktı.

Ama hiç pişman olmadık ve asla olmayacağız çünkü biz boşuna kalkmadık. Kölelikten kurtulduk, içimizdeki korkuyu öldürdük, bizi saran zinciri kırdık. Hakk'ı savunduk, Hakk'ı söyledik ve zulme karşı çıktık. Yaptığımız şey Kuran'da bir emir olarak zikrediliyor. Allah bizi özgür olarak yaratmışken biz neden köleler gibi yaşamalıyız?

Suriye'deki olaylar farklı ülkelerde de eskiden gerçekleşti. Büyük devletlere orada özgürlük ve demokrasi var diye hayranız, oysa onların tarihlerine de bakıldığında onlar da acı çektiler özgürlük uğruna binlerce insanları öldü. Özgürlüğün bedeli pahalıdır!

Dipnot

İbn Mace, 211037

İlk Türkiye'ye geldiğimizde çok zorlandık. Bazı Türklerin sözlerinden ve davranışlarından incinmemize rağmen diğer tarafta iyi insanlar vardı. Yanımızda durdular, bizi desteklediler, bizi yalnız bırakmadılar ve bize yardım ettiler. Ve bu iki tür insandan çok şey öğrendik. Sonra yavaş yavaş bu duruma alışmaya başlarken, defalarca düştük ama yine de kalktık. Düştük tekrar kalktık çünkü anladık ki herşeye rağmen hayat devam edecek.

Kendimize bir söz verdik okuyacağız, çalışacağız ve çabalayacağız hedefimize ulaşmak için... Yani özgürlüğe ve Suriye'yi yeniden imar etmek için.

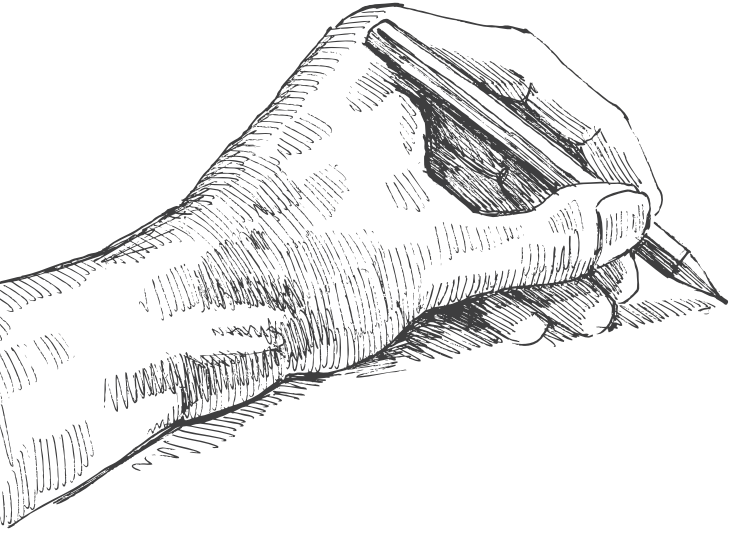
Suriye'den çıkmamız bazı insanlara göre savaştan kaçıştır bize göre ise hicrettir. Aynı Hz. Muhammed'in (sav) hicreti gibi. Zorla çıktı memleketinden ama bir fikirle çıktı. O hicret ederken bize şunları öğretmek istedi. Bizim amelimiz her zaman kendi ülkemizde olmayabilir ama bu amelimizin izi kesinlikle O'na ulaşmalıdır. Zaten hicret bizim için son değil de başlangıçtır. Ve biz bu hicretten çok şey öğrendik. Hakk cihattır, amel cihattır, ilim cihattır ve ibadet de cihattır.

Suriye her zaman kalbimizde, O'ndan uzak olsak bile. Bazen üzülürüz, ağlarız ve onu özleriz. Hz. Peygamber (sav) bile Mekke'den çıktığı zaman: "Ey Mekke! Sen Allah katında yeryüzünün en hayırlı ve Allah'a en sevimli yerisin. Eğer çıkmak zorunda bırakılmasaydım senden ayrılmazdım." dedi.* Bizim de Suriye'den ayrılırken aynı sözler dilimizdeydi. Ama buna rağmen, gözyaşlarımızı silip güçlü bir yürekle ayağa kalkıyoruz. Ve inanıyoruz ki bir gün özgürlük bayraklarıyla Suriye'ye döneceğiz, çünkü şairin dediği gibi:

*Yaşamak isterse eğer bir gün halk
Kaçılmazdır cevap vermesi kaderin
Kaçılmazdır gecenin bitmesi
Kırılacaktır bağlar da elbet*

ÖĞRENCİ ÇALIŞMALARI

RESİM SANATI

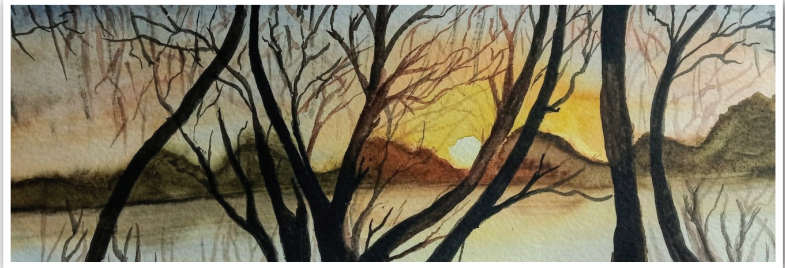
Ermira Mehani

Kosova - Bilgisayar Mühendisliği

Sidra Müsellem

Suriye - İslami İlimler

Atkia Marzan Shakira

Bangladeş - Psikoloji

Tuka Mamo

Suriye - Sosyoloji

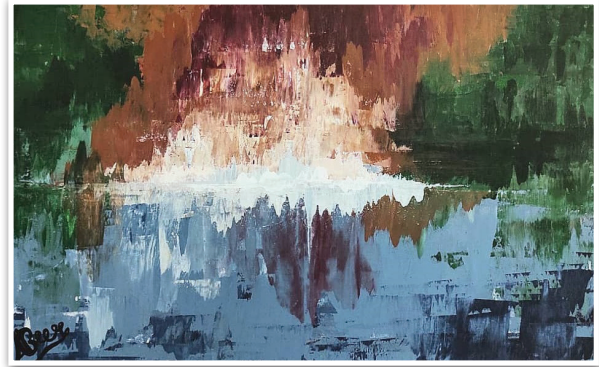
Atkia Marzan Shakira

Bangladeş - Psikoloji

Tuka Mamo

Suriye - Sosyoloji

Abir İsmail

Suriye - Mimarlık

Safa Zamoum

Cezayir - Fizik

Daliya Madyarova
Kazakistan - Mimarlık

Abir İsmail
Suriye - Mimarlık

Amelia Fitri
Endonezya - Zemin Mekaniği ve Geoteknik

Mahbube Hadeer
Doğu Turkistan - Mezun

ULUSLARARASI SEFİRE MUTFAĞINDAN TARİFLER

ENDONEZYA

Gulai Ayam

Marta Dianti

Endonezya / Diş Hekimliği

TARİF

Tavuğu 10 parçaya kesin. Kırmızı acı biber, arpacık soğan, sarımsak, zencefil ve kemiri fındığını yumuşana kadar ezin. Derin tavada ya da tencerede yağı ısıt. Ezilmiş baharatları kokusu çıkana kadar kavurun. Zerdeçal yaprağı, kafir limon yaprağı, defne yaprağı ve kandis asidi ekleyin. Limon otu sapını ve havlıcan ezip ekleyin. Baharatlar pişene kadar pişirmeye devam edin. Tavuğu ekleyin ve tavuğun rengi değişene kadar karıştırm. 3 bardak su ekleyin, tavuk yumuşayana kadar pişirin. Hindistan cevizi sütü veya krema dökün, kaynayana kadar karıştırm. Tuz ile ekleyip iyice karıştırm.

MALZEMELER

- 1 köy tavuğu,
- 100-150 gram kırmızı acı biber,
- 10 tane arpacık soğan,
- 7 tane sarımsak,
- yarım parmak kadar zencefil,
- 2 tane kemiri fındığı,
- 1 tane kandis asidi,
- 3 defne yaprağı,
- 2 limon otu sapı,
- 4 kafir limon yaprağı,
- 1 adet zerdeçal yaprağı,
- 250 ml Hindistan cevizi sütü/krema,
- 300-400 ml su,
- 1 ay kaşığı zerdeçal tozu,
- tuz.

ENDONEZYA

Çarçay

Marta Dianti

Endonezya / Diş Hekimliği

TARİF

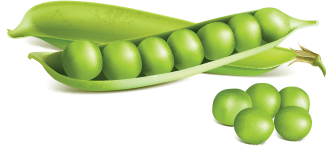
Sıvı yağı ısıtın, sarımsağı ve zencefili kavurun. Karides ve ıstiridye sosu ekleyin, iyice karıştırın. Tuz, karabiber ve susam yağı ekleyin, iyice karıştırın. Su ekleyin, kaynayana kadar pişirin. Suda eritilmiş mısır nişastası dökün, karıştırın. Mısır, havuç, yeşil soğan, brokoli, bezelye, mantar ve karnabaharı ekleyin. Bir süre pişirin.

Not: - Dilediğiniz sebzeler kullanılabilir. - Karides yerinde sosis ya da tavuk eti kullanılabilir.

Hazırlayan: Marta Dianti (İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Öğrencisi- Endonezyalı)

MALZEMELER

- 50 gram küçük/baby mısır, 2 havuç, 2 yeşil soğan,
- 150 gram haşlanmış brokoli
- 150 gram haşlanmış karnabahar
- 50 gram mantar
- 50 gram taze bezelye
- 12 orta boy karides
- 1 çay kaşığı mısır nişastası (biraz suda eritilmiş)
- 100 ml su
- 2 yemek kaşığı sıvı yağ
- 3 tane ezilmiş sarımsak,
- 3 cm ezilmiş zencefil
- 2 yemek kaşığı ıstiridye sosu
- 1 çay kaşığı tuz
- 1 tatlı kaşığı toz biber
- 1 yemek kaşığı susam yağı

BİZ BİR MİLLETİZ

Sefire-i Alem
Uluslararası Öğrenci Derneği
International Student Association
جمعية الطلاب الدولية

Sefire-i Alem
Uluslararası Öğrenci Derneği
International Student Association
جمعية الطلاب الدولية

Akşemseddin Mah. Sargüzel Cad. No:4/B Fatih-İSTANBUL

0212 621 27 49 • sefireialem.org.tr

🐦 sefireialemuod   🌐 sefireialemuod   🌐 Sefire-i Alem

Bağış Bilgileri: TR69 0020 5000 0102 4705 8000 02